

Tin mừng theo *Mác*

Giăng dọn đường cho Chúa Giê-xu

(Ma 3:1-12; Lu 3:1-9, 15-17; Gi 1:19-28)

1 Khởi đầu của Tin Mừng về Chúa Cứu Thế Giê-xu, Con Thượng Đế^a,² như nhà tiên tri Ê-sai đã viết:

“Ta sẽ sai sứ giả đi trước con để dọn đường cho con.” *Ma-la-chi 3:1*

³ “Có tiếng người kêu trong sa mạc:
‘Hãy chuẩn bị đường cho Chúa.
San phẳng lối đi cho Ngài.’” *Ê-sai 40:3*

⁴ Giăng làm lễ báp-têm cho dân chúng trong đồng hoang và giảng dạy một lễ báp-têm về sự ăn năn để được tha tội. ⁵ Toàn thể dân chúng từ miền Giu-đi-a và Giê-ru-sa-lem đều đến với ông. Sau khi họ xưng tội thì được Giăng làm lễ báp-têm dưới sông Giô-đanh. ⁶ Giăng mặc áo bằng lông lạc đà, thắt lưng bằng đai da, ăn châu chấu và mật ong rừng. ⁷ Đây là lời giảng của Giăng cho dân chúng: “Có Đấng đến sau tôi còn cao trọng hơn tôi; tôi không xứng đáng cúi xuống mở dép cho Ngài. ⁸ Tôi làm báp-têm cho các ông bà bằng nước, nhưng Ngài sẽ làm báp-têm cho các ông bà bằng Thánh Linh.”

Chúa Giê-xu chịu lễ báp-têm

(Ma 3:13-17; Lu 3:21-22)

⁹ Lúc ấy Chúa Giê-xu từ thành Na-xa-rét miền Ga-li-lê đến để Giăng làm báp-têm dưới sông Giô-đanh. ¹⁰ Vừa khi lên

^a1:1 Con Thượng Đế Vài bản cũ Hi-lạp không có ghi danh từ này.

khỏi nước Ngài thấy thiên đàng mở ra. Thánh Linh lấy dạng chim bồ câu đáp xuống đậu trên Ngài, ¹¹ và có tiếng từ thiên đàng vọng xuống rằng: “Con là Con ta yêu dấu, ta rất bằng lòng về Con.”

Chúa Giê-xu chịu ma quỷ cám dỗ

(Ma 4:1-11; Lu 4:1-13)

¹² Ngay sau đó Thánh Linh đưa Chúa Giê-xu vào đồng hoang. ¹³ Ngài ở đó suốt bốn mươi ngày để chịu Sa-tăng cám dỗ. Ngài ở chung với muông thú và có các thiên sứ phục sự Ngài.

Chúa Giê-xu chọn một số môn đệ

(Ma 4:12-22; Lu 4:14-15; 5:1-11)

¹⁴ Sau khi Giăng bị tù, Chúa Giê-xu đến miền Ga-li-lê giảng Tin Mừng về Thượng Đế. ¹⁵ Ngài dạy, “Thời đã điểm. Nước Trời đã gần kề. Ai nấy hãy ăn năn và tiếp nhận Tin Mừng!”

¹⁶ Khi đang đi dọc theo hồ Ga-li-lê, Ngài thấy Xi-môn và em là Anh-rê đang quăng lưới xuống hồ vì hai người vốn làm nghề chài lưới. ¹⁷ Chúa Giê-xu bảo họ “Hãy theo ta, ta sẽ biến các anh thành tay đánh lưới người.” ¹⁸ Xi-môn và Anh-rê lập tức bỏ lưới lại đi theo Ngài.

¹⁹ Đi một khoảng nữa, Ngài thấy hai anh em khác tên Giăng và Gia-cơ, con của Xê-bê-đê, đang ngồi trong thuyền vá lưới. ²⁰ Ngài gọi hai người thì họ liền để cha mình lại trong thuyền với mấy người làm công rồi đi theo Ngài.

Chúa Giê-xu đuổi tà ma*(Lu 4:31-37)*

²¹Chúa Giê-xu và các môn đệ đi đến thành Ca-bê-nam. Đến ngày Sa-bát Ngài vào hội đường để dạy dỗ. ²²Dân chúng rất ngạc nhiên về lời giảng dạy của Ngài, vì Ngài dạy như người có quyền năng, chứ không giống các giáo sư luật. ²³Ngay lúc ấy trong hội đường có một người bị tà ma ám. Anh kêu lớn, ²⁴“Giê-xu ở Na-xa-rét ơi, Ngài muốn làm gì chúng tôi đây? Có phải Ngài đến để diệt chúng tôi không? Tôi biết Ngài là ai—Ngài là Đấng Thánh của Thượng Đế!”

²⁵Chúa Giê-xu mắng quỉ, “Im đi! Ra khỏi người này ngay!” ²⁶Quỉ liền vật mạnh anh xuống, rú lên một tiếng lớn, rồi ra khỏi.

²⁷Dân chúng vô cùng sửng sốt, hỏi nhau, “Việc này nghĩa là sao? Ông này dạy điều mới lạ và đầy quyền năng. Đến nỗi ông ta ra lệnh cho tà ma chúng cũng vâng theo.” ²⁸Thế là tiếng đồn về Chúa Giê-xu loan truyền nhanh chóng khắp cả miền Ga-li-lê.

Chúa Giê-xu chữa bệnh nhiều người*(Ma 8:14-17; Lu 4:38-41)*

²⁹Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ vừa ra khỏi hội đường, thì cùng Gia-cơ và Giăng đi đến nhà của Xi-môn^a và Anh-rê. ³⁰Bà mẹ vợ Xi-môn đang sốt liệt giường. Người ta cho Chúa Giê-xu hay. ³¹Ngài bước đến bên giường, cầm tay bà, đỡ dậy. Cơn sốt liền dứt, bà liền bắt tay phục vụ mọi người.

³²Chiều hôm ấy, sau khi mặt trời lặn, dân chúng mang những người bệnh và bị quỉ ám đến cùng Chúa Giê-xu. ³³Cả thành tụ tập trước cửa. ³⁴Chúa Giê-xu chữa lành đủ thứ bệnh và đuổi quỉ ra

khỏi nhiều người. Nhưng Ngài cấm không cho quỉ nói ra, vì chúng biết Ngài là ai.

Chúa Giê-xu chuẩn bị rao giảng Tin Mừng*(Lu 4:42-44)*

³⁵Sáng sớm hôm sau khi trời hãy còn tối, Chúa Giê-xu thức dậy ra khỏi nhà. Ngài đến một nơi vắng vẻ để cầu nguyện. ³⁶Xi-môn và đồng bạn đi tìm Ngài. ³⁷Sau khi tìm được, họ thưa, “Ai cũng đi tìm thầy!”

³⁸Chúa Giê-xu bảo họ, “Chúng ta nên đi thăm các thành gần đây để ta giảng dạy nữa. Đó là lý do mà ta đến.” ³⁹Nên Ngài đi khắp miền Ga-li-lê, giảng dạy trong các hội đường và đuổi quỉ.

Chúa Giê-xu chữa lành người bệnh*(Ma 8:1-4; Lu 5:12-16)*

⁴⁰Có một người cùi đến quì gối van xin Chúa Giê-xu, “Lạy Chúa, nếu Chúa bằng lòng, Ngài có thể chữa lành cho con được.”

⁴¹Chúa Giê-xu động lòng thương anh. Ngài giơ tay sờ trên người anh và bảo, “Ta bằng lòng. Hãy lành bệnh!” ⁴²Bệnh liền dứt, anh được lành ngay.

⁴³Chúa Giê-xu bảo anh đi liền và nghiêm cấm, ⁴⁴“Đừng cho ai biết chuyện này. Anh hãy đi trình diện thầy tế lễ, rồi dâng của lễ theo như Mô-se đã qui định cho những người được lành bệnh.^b Như thế để cho mọi người thấy điều ta làm.” ⁴⁵Anh rời nơi đó, liền thuật cho mọi người biết Chúa Giê-xu đã chữa lành mình. Vì thế Ngài không thể công khai vào thành nữa. Ngài cư ngụ nơi hẻo lánh, nhưng dân chúng khắp nơi đều kéo đến tìm Ngài.

^a1:29 Xi-môn Tên khác của Xi-môn là Phi-a-rô.

^b1:44 Mô-se ... lành bệnh Xem thêm Lê-vi 14:1-32.

Chúa Giê-xu chữa lành người bại*(Ma 9:1-8; Lu 5:17-26)*

2¹Vài ngày sau, Chúa Giê-xu trở lại thành Ca-bê-nam, tiếng đồn loan ra là Chúa Giê-xu có mặt ở nhà. ²Dân chúng kéo lại quá đông khiến nhà chật ních, đến nỗi ngoài cửa cũng không có chỗ chen chân. Trong khi Chúa Giê-xu đang giảng dạy dân chúng về lời của Thượng Đế, ³thì có bốn người khiêng một người bại bại đến. ⁴Vì dân chúng tụ tập quá đông, họ không làm sao mang anh ta đến trước mặt Chúa Giê-xu được nên họ mở một khoảng trống trên mái nhà ngay chỗ Chúa Giê-xu đang nói chuyện và thòng người bại đang nằm trên cáng xuống. ⁵Khi thấy đức tin của họ, Ngài bảo người bại rằng, “Con ơi, tội con đã được tha rồi.”

⁶Mấy giáo sư luật có mặt tại đó mới nghĩ thầm rằng, ⁷“Ông này là ai mà dám ăn nói táo bạo như vậy? Ông ta nói như thể mình là Trời. Chỉ có một mình Trời mới có quyền tha tội thôi.”

⁸Chúa Giê-xu biết ngay ý nghĩ của họ nên Ngài hỏi, “Tại sao các ông thầm nghĩ như thế trong lòng? ⁹Trong hai điều này, điều nào dễ hơn: Một là nói với người bại rằng, ‘Tội con đã được tha,’ hai là bảo, ‘Hãy đứng dậy, cuốn mền mà đi?’ ¹⁰Nhưng để chứng tỏ cho các ông thấy Con Người* có quyền tha tội trên đất, nên Chúa Giê-xu nói với người bại, ¹¹“Tôi bảo anh đứng dậy cuốn mền đi về nhà.” ¹²Người bại lập tức đứng dậy, cuốn mền đi ra trước sự chứng kiến của mọi người. Dân chúng vô cùng kinh ngạc và ngợi tôn Thượng Đế. Họ bảo nhau, “Từ trước tới giờ, chưa khi nào chúng ta thấy chuyện lạ như thế này!”

Lê-vi theo Chúa Giê-xu*(Ma 9:9-13; Lu 5:27-32)*

¹³Chúa Giê-xu lại ra bờ hồ lần nữa, có dân chúng đi theo và Ngài dạy dỗ họ. ¹⁴Trong khi Ngài đang đi thì thấy Lê-vi, con của A-phê đang ngồi ở trạm thu thuế. Chúa Giê-xu bảo ông, “Hãy theo ta,” ông liền đứng dậy theo Ngài.

¹⁵Sau đó, Chúa Giê-xu dùng bữa tại nhà Lê-vi, có các nhân viên thu thuế, những kẻ có tội cùng các môn đệ Ngài ăn chung. Những người như thế đi theo Chúa Giê-xu. ¹⁶Khi các giáo sư luật thuộc phái Pha-ri-xi thấy Chúa Giê-xu ăn chung với những người thu thuế và kẻ có tội, họ liền hỏi các môn đệ Ngài: “Sao ông ta ăn chung với phường thu thuế và kẻ có tội như thế?”

¹⁷Chúa Giê-xu nghe vậy mới bảo họ rằng: “Người khỏe mạnh đâu cần bác sĩ, chỉ có người bệnh mới cần thôi. Ta đến không phải để mời gọi người tốt mà gọi tội nhân.”

Môn đệ Chúa Giê-xu bị chỉ trích*(Ma 9:14-17; Lu 5:33-39)*

¹⁸Môn đệ của Giăng^a và người Pha-ri-xi thường hay nhin ăn* trong một thời gian. Một số người đến hỏi Chúa Giê-xu, “Tại sao môn đệ của Giăng và môn đệ của người Pha-ri-xi nhin ăn còn môn đệ của thầy thì không?”

¹⁹Chúa Giê-xu đáp, “Bạn của chú rể không nhin ăn khi chú rể đang còn ở với họ. Hễ chú rể còn ở với họ, họ không nhin ăn. ²⁰Nhưng khi nào chú đi rồi thì họ mới nhin ăn.

²¹“Không ai vá một miếng vải mới chưa bị rút vào lỗ rách của cái áo cũ vì miếng vải mới sẽ rút lại, chẳng rách áo cũ. Lỗ rách sẽ càng xấu

^a2:18 *Giăng* Tức Giăng Báp-tít, người giảng cho dân Do-thái rằng Đấng Cứu Thế sắp đến (Mác 1:4-8).

thêm. ²²Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ. Rượu mới sẽ làm nứt bầu, rượu cũng mất mà bầu cũng chẳng còn. Rượu mới phải đựng trong bầu da mới.”

Chúa Giê-xu là Chúa của ngày Sa-bát

(Ma 12:1–8; Lu 6:1–5)

²³Vào ngày Sa-bát nọ, Chúa Giê-xu đi qua cánh đồng lúa, các môn đệ Ngài vừa đi vừa bứt bông lúa ăn. ²⁴Người Pha-ri-xi thấy thế mới hỏi, “Tại sao môn đệ của thầy làm điều trái phép trong ngày Sa-bát?”

²⁵Chúa Giê-xu đáp, “Thế các ông chưa đọc điều Đa-vít làm khi ông ta và những bạn đồng hành bị đói sao? ²⁶Trong thời A-bia-tha làm thầy tế lễ tối cao, Đa-vít vào lều của Thượng Đế, lấy bánh thánh ăn, loại bánh mà chỉ có thầy tế lễ mới được phép ăn. Đa-vít cũng cho các bạn đồng hành ăn nữa.”

²⁷Rồi Chúa Giê-xu bảo người Pha-ri-xi “Ngày Sa-bát được lập ra để giúp loài người; chứ loài người không phải được dựng nên để lệ thuộc ngày Sa-bát. ²⁸Vì thế, Con Người cũng là Chúa ngày Sa-bát.”

Chúa Giê-xu chữa lành bàn tay của một bệnh nhân

(Ma 12:9–14; Lu 6:6–11)

3 Một lần khác Chúa Giê-xu vào hội đường, ở đó có một người bị liệt bàn tay. ²Vài người theo dõi xem thử Chúa Giê-xu có chữa lành người bệnh trong ngày Sa-bát không, để tố cáo Ngài. ³Chúa Giê-xu nói với người bị liệt tay: “Anh hãy đứng lên trước mặt mọi người.”

⁴Rồi Ngài hỏi dân chúng, “Điều nào có phép làm trong ngày Sa-bát: làm lành hay làm dữ, cứu người hay giết người?” Nhưng họ đều làm thinh.

⁵Chúa Giê-xu nhìn họ mà tức giận, lòng Ngài buồn nản vì thấy họ ương ngạnh. Ngài liền bảo người bị liệt tay, “Anh hãy giơ tay ra.” Anh ta giơ tay ra thì tay được lành. ⁶Những người Pha-ri-xi đi ra, bàn mưu với các đảng viên Hê-rốt* để giết Chúa Giê-xu.

Nhiều người theo Chúa Giê-xu

⁷Chúa Giê-xu cùng các môn đệ rời nơi ấy để đi đến hồ, có đoàn dân rất đông từ vùng Ga-li-lê đi theo Ngài. ⁸Nhiều người từ miền Giu-đia, Giê-ru-sa-lem, Y-đu-mia, từ vùng đất phía Đông sông Giô-đanh và từ vùng Tia và Xi-đôn đến nữa. Khi nghe đồn những việc Chúa Giê-xu làm, thì có vô số người đến tìm Ngài. ⁹Nhìn thấy đám đông, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ chuẩn bị cho Ngài một chiếc thuyền để khỏi bị dân chúng lấn ép. ¹⁰Vì Ngài đã chữa lành nhiều người bệnh nên những ai mắc bệnh đều chen lấn nhau để được rời Ngài. ¹¹Khi tà ma thấy Chúa Giê-xu thì chúng quì xuống trước mặt Ngài và kêu lên “Ngài là Con Thượng Đế!” ¹²Nhưng Chúa Giê-xu cấm chúng nó không được nói Ngài là ai.

Chúa Giê-xu chọn mười hai sứ đồ

(Ma 10:1–4; Lu 6:12–16)

¹³Khi Chúa Giê-xu lên núi kia, Ngài gọi những người Ngài muốn, thì tất cả những người ấy đến với Ngài. ¹⁴Chúa Giê-xu chọn mười hai người và gọi họ là sứ đồ* Ngài muốn họ ở bên cạnh Ngài và sai họ đi ra giảng đạo, ¹⁵đồng thời cho họ quyền đuổi quỷ ra khỏi những kẻ bị ám. ¹⁶Đây là tên mười hai người Ngài chọn: Xi-môn mà Ngài đặt tên là Phia-rơ, ¹⁷Gia-cơ và Giăng, con của Xê-bê-đê. Ngài đặt tên cho hai anh em này là Bô-a-nê-t, nghĩa là “Con của Sấm

Sét,” ¹⁸Anh-rê, Phi-líp, Ba-thê-lê-mi, Ma-thi-ơ, Thô-ma, Gia-cơ con của A-phê, Tha-đê, Xi-môn thuộc đảng Xê-lốt, ¹⁹và Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, người về sau phản Ngài.

Một số người nói Ngài bị quỷ ám

(Ma 12:22–32; Lu 11:14–23; 12:10)

²⁰Sau đó Chúa Giê-xu về nhà nhưng dân chúng lại tụ tập đông đảo đến nỗi Ngài và các môn đệ không ăn được. ²¹Nghe thế nên thân nhân Ngài xuống để bắt Ngài về, vì họ cho rằng Ngài đã bị cuồng trí.

²²Nhưng các giáo sư luật đến từ Giê-ru-sa-lem bảo rằng, “Ông ta bị quỷ Bê-ên-xê-bun ám! Ông ta chỉ giỏi dùng quyền chúa quỷ mà đuổi quỷ đó thôi.”

²³Chúa Giê-xu liền gọi dân chúng đến, dùng ngụ ngôn để dạy họ. Ngài bảo “Quỷ Sa-tăng không thể tự đuổi mình ra khỏi người ta được. ²⁴Một nước bị phân hóa đây! Có một nông gia đi ra gieo giống. ²⁵Trong khi gieo, một số hạt rơi trên đường đi, chim đáp xuống ăn hết. ²⁶Một số hạt rơi nhằm chỗ đất đá, có ít đất thọt. Những hạt giống ấy mọc nhanh vì có đất cạn. ²⁷Nhưng khi mặt trời mọc lên liền bị chết héo, vì rễ không sâu. ²⁸Một số hạt khác rơi nhằm chỗ cỏ gai, gai mọc mạnh chèn cây non tốt, nên cây ấy không sinh quả được. ²⁹Một số hạt khác rơi vào chỗ đất tốt, liền mọc lên. Cây càng ngày càng lớn, kết quả càng nhiều. Có cây sinh ra ba chục hạt, có cây sáu chục, có cây một trăm.”

³⁰Chúa Giê-xu nói thế là vì các giáo sư luật bảo rằng Ngài bị quỷ ám.

Gia đình thật của Chúa Giê-xu

(Ma 12:46–50; Lu 8:19–21)

³¹Bấy giờ có mẹ và anh em^a của Chúa Giê-xu đến đứng ở ngoài và

^a**3:31** *anh em* Một vài bản cũ của Mác ghi ‘chị em.’

cho người vào trong gọi Ngài ra. ³²Nhiều người đang ngồi vây quanh Chúa Giê-xu, có người thưa với Ngài, “Mẹ và anh em thầy đang chờ thầy ở ngoài kia!”

³³Chúa Giê-xu hỏi, “Ai là mẹ ta và anh em ta?” ³⁴Rồi Ngài nhìn những người ngồi quanh Ngài và bảo, “Đây là mẹ ta và anh em ta! ³⁵Người nào làm theo ý muốn Thượng Đế, người đó mới thật là anh em, chị em và mẹ của ta.”

Ngụ ngôn gieo giống

(Ma 13:1–9; Lu 8:4–8)

4 ¹Chúa Giê-xu lại bắt đầu giảng dạy bên bờ hồ. Vì quần chúng tụ tập quanh Ngài quá đông nên Ngài lên ngồi trên một chiếc thuyền đậu gần bờ. Còn tất cả dân chúng thì ngồi trên bờ gần nước. ²Chúa Giê-xu dùng ngụ ngôn dạy dỗ họ nhiều điều. Ngài kể, ³“Nghe đây! Có một nông gia đi ra gieo giống. ⁴Trong khi gieo, một số hạt rơi trên đường đi, chim đáp xuống ăn hết. ⁵Một số hạt rơi nhằm chỗ đất đá, có ít đất thọt. Những hạt giống ấy mọc nhanh vì có đất cạn. ⁶Nhưng khi mặt trời mọc lên liền bị chết héo, vì rễ không sâu. ⁷Một số hạt khác rơi nhằm chỗ cỏ gai, gai mọc mạnh chèn cây non tốt, nên cây ấy không sinh quả được. ⁸Một số hạt khác rơi vào chỗ đất tốt, liền mọc lên. Cây càng ngày càng lớn, kết quả càng nhiều. Có cây sinh ra ba chục hạt, có cây sáu chục, có cây một trăm.”

⁹Rồi Chúa Giê-xu bảo, “Người nào nghe ta được, hãy lắng tai nghe!”

Chúa Giê-xu giải thích tại sao dùng ngụ ngôn

(Ma 13:10–17; Lu 8:9–10)

¹⁰Sau đó lúc có một mình Chúa Giê-xu, mười hai sứ đồ cùng một số người khác xúm quanh hỏi Ngài về các ngụ ngôn Ngài dùng.

¹¹Chúa Giê-xu bảo, “Các con được cho trí hiểu những bí mật về Nước Trời, nhưng đối với người khác ta phải dùng chuyện ngụ ngôn ¹²vì:

‘Họ thấy thì thấy mà không học được.
Họ nghe thì nghe mà không hiểu được.
Vì nếu họ học và hiểu được,
họ sẽ trở lại với ta và được tha thứ chẳng.’” *Ê-sai 6:9–10*

Chúa Giê-xu giải thích ngụ ngôn gieo giống
(*Ma 13:18–23; Lu 8:11–15*)

¹³Sau đó Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ, “Các con không hiểu ngụ ngôn này sao? Nếu truyện này mà không hiểu, làm sao hiểu các truyện khác được? ¹⁴Nông gia trong truyện cũng ví như người gieo lời của Thượng Đế vào lòng người ta. ¹⁵Có khi lời giảng dạy rơi trên đường đi. Giống như người nghe lời dạy dỗ của Thượng Đế nhưng Sa-tăng vội vàng đến cướp lấy lời được gieo trong lòng họ. ¹⁶Một số người khác như hạt giống rơi trên đất đá. Họ nghe lời dạy liền hờ hững tiếp nhận. ¹⁷Nhưng họ không để lời ấy thấm sâu vào đời sống, họ chỉ giữ lời dạy đó một thời gian ngắn thôi. Khi gặp khốn khổ hoặc gian nan vì lời dạy mà họ đã tiếp nhận, thì họ vội vàng rút lui. ¹⁸Có những người giống như hạt giống rơi vào cỏ gai; họ nghe lời dạy ¹⁹nhưng lại để những lo âu đời này, bả vinh hoa phú quý và những ham muốn xấu xa khác khiến cho lời dạy bị nghẹt ngòi, không kết quả ²⁰trong cuộc sống họ được. ²⁰Một số người khác giống như hạt giống trồng nơi đất tốt. Họ nghe lời dạy và vui vẻ tiếp nhận rồi lớn lên và kết quả—có

^a4:19 kết quả Đời sống sinh ra những việc lành Thượng Đế muốn.

hạt sinh ra ba chục, hạt thì sáu chục, hạt thì một trăm.”

Cái đèn để trên giá

(*Lu 8:16–18*)

²¹Sau đó Chúa Giê-xu dạy họ, “Có bao giờ các con lấy cái đèn giấu dưới cái chậu hay dưới giường không? Không! Đèn thì các con để trên giá đèn. ²²Điều gì kín giấu trước sau cũng bị phơi bày ra, và việc nào bí mật rồi cũng bị lộ ra. ²³Ái có thể nghe ta được, hãy lắng nghe cho kỹ.

²⁴“Hãy suy nghĩ thật cẩn thận điều mình nghe. Các con cho kẻ khác thể nào thì Thượng Đế cũng sẽ cho các con lại thể ấy, và còn cho thêm. ²⁵Người nào có trí hiểu sẽ được cho thêm nhưng người nào không có thì lại bị lấy luôn điều họ đã có nữa.”

Chúa Giê-xu dùng ngụ ngôn về hạt giống

²⁶Rồi Chúa Giê-xu dạy thêm, “Nước Trời giống như người gieo giống xuống đất. ²⁷Hết ngày đến đêm, dù người ngủ hay thức, hạt giống tiếp tục nảy mầm, nhưng người ấy không biết hạt giống lớn lên ra sao. ²⁸Từ đất tạo ra hạt. Trước là cây non, sau là hoa rồi đến hạt. ²⁹Khi hạt đã chín thì người ta gặt, vì đến mùa.”

Ngụ ngôn về hạt cải

(*Ma 13:31–32, 34–35; Lu 13:18–19*)

³⁰Chúa Giê-xu dạy thêm, “Ta phải lấy gì để so sánh với Nước Trời? Ta phải dùng truyện gì để giải thích về nước ấy? ³¹Nước Trời giống như một hạt cải, nhỏ nhất trong các loại hạt giống người ta trồng. ³²Nhưng khi trồng rồi, hạt ấy mọc lên thành cây lớn nhất so với mọi thứ cây trồng trong vườn. Cây ấy có nhánh to rậm, đến nỗi chim trời làm tổ dưới bóng nó được.”

³³Chúa Giê-xu dùng nhiều ngụ ngôn tương tự để dạy dân chúng về lời của Thượng Đế—theo khả năng hiểu biết của họ. ³⁴Bao giờ Ngài cũng dùng ngụ ngôn để dạy dân chúng, nhưng khi ở riêng thì Ngài giải thích hết cho các môn đệ.

Chúa Giê-xu dẹp yên cơn bão

(Ma 8:23–27; Lu 8:22–25)

³⁵Chiều hôm ấy Chúa Giê-xu bảo các môn đệ, “Chúng ta hãy đi qua bờ hồ bên kia.” ³⁶Rồi đám đông dân chúng, các môn đệ dùng chiếc thuyền mà Ngài đã ngồi dạy đưa Ngài đi. Có các thuyền khác cùng đi nữa. ³⁷Bỗng một cơn bão nổi lên thổi tạt qua hồ. Sóng ào ạt tràn vào gần ngập thuyền. ³⁸Trong khi ấy, Chúa Giê-xu đang dựa gối ngủ phía đuôi thuyền. Các môn đệ hốt hoảng đến đánh thức Ngài dậy, “Thầy ơi, thầy không lo chúng ta sắp chết đuối hết sao?”

³⁹Chúa Giê-xu liền đứng dậy ra lệnh cho sóng và gió, “Hãy im đi! Lặng đi!” Gió liền ngưng, mọi vật đều yên lặng như tờ.

⁴⁰Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ, “Sao các con sợ? Các con vẫn chưa có đức tin sao?”

⁴¹Các môn đệ vô cùng sợ hãi bảo nhau, “Ông này là ai mà đến nổi sóng và gió cũng vâng lệnh?”

Người bị quỷ ám

(Ma 8:28–34; Lu 8:26–39)

5 ¹Chúa Giê-xu và các môn đệ qua bờ hồ bên kia nơi miền của dân Ghê-ra-sen. ²Ngài vừa bước ra khỏi thuyền bỗng có một người bị quỷ ám từ vùng nghĩa trang chạy đến với Ngài. ³Anh ở trong các hang chôn người chết, dù dùng xiềng cũng không ai trói anh được. ⁴Nhiều lần người ta dùng xiềng trói tay chân anh, nhưng anh bẻ còng, tháo xiềng ra hết. Không ai mạnh đủ để

kềm giữ anh được. ⁵Đêm ngày anh lang thang trong các hang hốc và trên các đồi, kêu la inh ỏi, rồi lấy đá nhọn rạch thân mình.

⁶Lúc Chúa Giê-xu còn ở đằng xa, anh đã nhìn thấy, liền chạy lại quì trước mặt Ngài. ⁷Anh kêu lớn, “Chúa Giê-xu, Con của Thượng Đế Tối Cao ơi, Ngài muốn làm gì tôi đây? Tôi nhân danh Thượng Đế van xin Ngài đừng làm khổ tôi!”

⁸Anh nói như thế vì Chúa Giê-xu ra lệnh, “Hỡi quỉ! hãy ra khỏi người này!”

⁹Rồi Chúa Giê-xu hỏi, “Mấy tên gì?”

Nó trả lời, “Tôi tên Lữ Đoàn^a, vì chúng tôi là một đám quỉ đồng.” ¹⁰Bọn quỉ van xin Ngài đừng đuổi chúng ra khỏi vùng ấy.

¹¹Gần đó có một bầy heo đồng đang ăn trên một ngọn đồi. ¹²Lữ quỉ nài nỉ Chúa Giê-xu, “Xin Ngài cho phép chúng tôi nhập vào bầy heo đi.” ¹³Chúa Giê-xu cho phép. Chúng liền ra khỏi anh ta và nhập vào bầy heo. Thế là nguyên cả một đàn heo—khoảng hai ngàn con—lao xuống đồi, nhào xuống hồ chết đuối hết.

¹⁴Mấy chú chăn heo bỏ chạy vào tỉnh và vùng quê quanh đó thuật chuyện ấy cho mọi người. Dân chúng lũ lượt kéo nhau ra xem tự sự. ¹⁵Họ gặp Chúa Giê-xu cùng người trước kia bị quỉ ám đang ngồi đó, mặc áo quần thơm tát, tinh thần tỉnh táo thì họ đâm hoảng. ¹⁶Những người chứng kiến thuật lại cho họ nghe về chuyện xảy ra cho người bị quỉ ám và bầy heo. ¹⁷Dân chúng vùng ấy liền yêu cầu Chúa Giê-xu rời khỏi địa phận của họ.

¹⁸Khi Chúa Giê-xu trở lại thuyền thì người bị quỉ ám trước kia năn nỉ xin theo Ngài.

¹⁹Nhưng Chúa Giê-xu không chịu. Ngài bảo, “Anh hãy trở về với gia đình

^a5:9 Lữ Đoàn Nghĩa là nhiều. Một lữ đoàn là một đơn vị quân số La-mã khoảng năm ngàn người.

và thuật lại cho mọi người nghe về những việc lớn lao mà Chúa đã làm cho anh, và Ngài thương xót anh ra sao.”
 20Cho nên anh trở về thuật cho mọi người ở vùng Thập Tỉnh* về việc lớn mà Chúa Giê-xu đã làm cho mình. Ai nấy đều kinh ngạc.

**Chúa Giê-xu khiến em bé gái sống lại
và chữa lành một thiếu phụ bị bệnh**

(Ma 9:18-26; Lu 8:40-56)

21Khi Chúa Giê-xu lên thuyền trở lại bờ bên kia, thì dân chúng vây quanh Ngài rất đông. 22Có một người tên Giai-ru, làm quản lý hội đường, nhìn thấy Chúa liền đến quì trước mặt Ngài. 23Ông lay lục van xin, “Con gái tôi sắp chết. Lay thầy! Xin làm ơn đến đặt tay chữa cho nó sống.”

24Chúa Giê-xu liền đi với ông. Dân chúng rất đông đi theo sau và lấn ép Ngài tứ phía.

25Trong đó có một thiếu phụ mắc chứng xuất huyết đã mười hai năm. 26Chị khổ sở trong tay nhiều y sĩ, và tốn hết tiền của mà bệnh chẳng những không thuyên giảm, lại còn trầm trọng thêm. 27Khi nghe đồn về Chúa Giê-xu thì chị liền trà trộn vào đám đông đến phía sau và rờ áo Ngài. 28Chị nghĩ thầm, “Nếu tôi chỉ rờ được áo Ngài thôi, thì chắc chắn tôi sẽ lành bệnh.” 29Lập tức, chứng xuất huyết ngưng lại và chị cảm thấy hoàn toàn bình phục. 30Ngay lúc ấy Chúa Giê-xu cảm biết có quyền lực ra từ mình nên Ngài quay lại hỏi dân chúng, “Ai vừa rờ áo ta?”

31Các môn đệ thưa, “Thầy xem có bao nhiêu người xô đẩy thầy mà thầy còn hỏi, ‘Ai rờ áo ta?’”

32Nhưng Chúa Giê-xu vẫn nhìn quanh, để xem thử ai rờ áo mình. 33Thiếu phụ biết mình đã lành bệnh, liền đến quì trước chân Chúa Giê-xu.

Chị run rẩy khai thật mọi việc. 34Chúa Giê-xu bảo thiếu phụ “Chị à, chị được lành bệnh vì chị có lòng tin. Hãy về bình an; chị lành bệnh rồi.”

35Trong khi Chúa Giê-xu đang nói thì một số người nhà của ông quản lý hội đường đến báo, “Con gái ông chết rồi. Đừng làm phiền thầy nữa.”

36Nhưng Chúa Giê-xu không để ý đến những lời ấy. Ngài bảo ông chủ hội đường, “Đừng sợ, chỉ cần tin mà thôi!”

37Chúa Giê-xu chỉ cho phép Phia-rơ, Gia-cơ và Giăng đi với Ngài. 38Khi đến nhà ông quản lý hội đường thì Ngài thấy họ làm ồn ào và khóc lóc thảm thiết. 39Chúa Giê-xu vào nhà và bảo họ, “Chuyện gì mà ồn ào khóc lóc như thế này? Cô bé không phải chết đâu, nó chỉ ngủ thôi.” 40Nhưng họ cười nhạo Ngài. Sau khi đuổi họ ra khỏi nhà, Chúa Giê-xu dẫn cha mẹ cô gái và ba môn đệ vào phòng cô bé nằm. 41Ngài cầm tay cô bé và nói, “*Ta-li-tha cum!*” Nghĩa là, “Cô bé gái ơi, ta bảo con hãy ngồi dậy.” 42Cô bé lập tức đứng dậy và chập choạng bước đi vì cô đã lên mười hai tuổi. Mọi người rất đỗi kinh ngạc. 43Chúa Giê-xu ra lệnh tuyệt đối không ai được phép nói lại với người khác biết việc này. Rồi Ngài bảo họ cho cô bé ăn.

Chúa Giê-xu về thăm quê nhà

(Ma 13:53-58; Lu 4:16-30)

6 1Chúa Giê-xu rời nơi ấy trở về thăm quê nhà, có các môn đệ cùng đi. 2Đến ngày Sa-bát, Ngài vào hội đường dạy dỗ. Nhiều người nghe Ngài thì sửng sốt hỏi nhau, “Ông ta học những điều này ở đâu? Ai cho ông ta sự khôn ngoan như thế? Ông ta lấy quyền ở đâu mà làm phép lạ? 3Ông ta chẳng qua chỉ là thợ mộc, con của Ma-ri và anh của Gia-cơ, Giô-xép, Giu-đa và Xi-môn. Còn chị em ông ta vẫn sống ở

giữa chúng ta đây mà.” Cho nên họ bực dọc về Ngài.

⁴Chúa Giê-xu bảo họ, “Nhà tiên tri nào cũng được khắp nơi kính trọng, chỉ trừ quê quán và họ hàng mình.” ⁵Cho nên Chúa Giê-xu không thể làm phép lạ ở đó được. Ngài chỉ đặt tay chữa lành một vài người bệnh thôi. ⁶Ngài lấy làm ngạc nhiên vì nhiều người chẳng có lòng tin gì cả. Rồi Chúa Giê-xu vào các làng khác trong vùng ấy để giảng dạy.

Chúa Giê-xu gửi các sứ đồ đi truyền giáo

(Ma 10:1, 5-15; Lu 9:1-6)

⁷Ngài gọi mười hai sứ đồ lại và chuẩn bị sai họ đi ra từng đôi để giảng đạo, đồng thời cho họ quyền trừ tà ma. ⁸Chúa Giê-xu căn dặn họ: “Đừng mang gì theo khi đi đường ngoài cây gậy. Đừng mang theo bánh mì, bao bị hoặc tiền trong túi. ⁹Hãy mang dép nhưng chỉ mang theo đủ đồ mặc mà thôi. ¹⁰Khi các con vào nhà ai thì cứ ở đó cho tới khi rời tỉnh. ¹¹Nếu dân chúng nơi nào không chịu tiếp đón hoặc nghe các con, thì hãy rời khỏi nơi đó, phủ bụi^a nơi chân các con, để làm dấu cảnh cáo họ.”

¹²Các sứ đồ đi ra giảng dạy và khuyên dân chúng ăn năn. ¹³Họ đuổi quỷ, xức dầu ô-liu và chữa lành nhiều người bệnh.

Vua Hê-rốt lắm tưởng Chúa Giê-xu là Giăng Báp-tít

(Ma 14:1-12; Lu 9:7-9)

¹⁴Vua Hê-rốt nghe đồn về Chúa Giê-xu, vì lúc ấy Ngài đã nổi danh. Vài người bảo, “Ông ta là Giăng Báp-tít, người đã sống lại từ trong kẻ chết nên mới có thể làm những phép lạ như thế này.”

^a6:11 *phủ bụi* Một dấu hiệu cảnh cáo, có nghĩa là các môn đệ gạt bỏ những người ấy.

¹⁵Kẻ khác nói, “Ông ta là Ê-li.”*

Người khác lại nói, “Ông ta là nhà tiên tri cũng như các tiên tri thời xưa.”

¹⁶Khi Hê-rốt nghe vậy liền bảo, “Ta đã chém đầu Giăng, bây giờ ông ta đã sống lại từ trong đám người chết!”

Trường hợp Giăng Báp-tít bị giết

¹⁷Số là Hê-rốt ra lệnh cho quân sĩ dưới quyền tổng giam Giăng, để làm vừa lòng vợ là Hê-rô-đia. Bà này trước kia là vợ của Phi-líp, em Hê-rốt, nhưng Hê-rốt lại lấy bà. ¹⁸Giăng đã can ngăn Hê-rốt, “Lấy vợ của em mình là không phải lẽ.” ¹⁹Vì thế Hê-rô-đia thù Giăng và muốn giết ông, nhưng không được ²⁰vì Hê-rốt sợ Giăng nên tìm cách che chở ông ta. Hê-rốt biết Giăng là người tốt và thánh thiện. Càng nghe Giăng bao nhiêu, Hê-rốt càng khó chịu bấy nhiêu, thế mà vua vẫn thích nghe.

²¹Nhưng cơ hội tốt đã đến để Hê-rô-đia giết Giăng. Vào dịp sinh nhật Hê-rốt, vua làm tiệc thết đãi các đại quan văn võ trong triều đình, cùng các nhân vật quan trọng miền Ga-li-lê. ²²Lúc con gái Hê-rô-đia vào nhảy múa, Hê-rốt và các khách dự tiệc rất thích.

Nên vua bảo cô gái, “Con muốn xin điều gì bây giờ cha cũng cho hết.” ²³Vua còn hứa thêm, “Xin cái gì cũng được—dầu cho xin nửa vương quốc của cha, cha cũng cho.”

²⁴Cô gái chạy vào hỏi mẹ, “Con xin cái gì bây giờ hả mẹ?”

Bà mẹ đáp, “Con hãy xin cái đầu của Giăng Báp-tít.”

²⁵Cô gái vội vàng trở vào thưa với vua, “Con muốn xin cái đầu của Giăng Báp-tít để trên mâm ngay bây giờ.”

²⁶Vua rất buồn rầu nhưng vì đã trót hứa, mọi khách dự tiệc đều nghe, nên vua không muốn từ chối điều cô gái xin. ²⁷Vua liền truyền lệnh cho một người

lính đi mang đầu Giăng đến. Người lính đi chém đầu Giăng trong ngục ²⁸để trên mâm mang vào. Người lính đưa mâm cho cô gái, cô gái mang vào đưa cho mẹ. ²⁹Các môn đệ Giăng nghe tin ấy liền đến lấy xác ông đem đi chôn cất.

Thết đãi hơn năm ngàn người

(Ma 14:13–21; Lu 9:10–17; Gi 6:1–14)

³⁰Các sứ đồ nhóm lại quanh Chúa Giê-xu và thuật lại cho Ngài nghe những gì họ làm và dạy. ³¹Dân chúng kể đến người đi tấp nập đến nỗi Chúa Giê-xu và các môn đệ không có thì giờ để ăn. Chúa Giê-xu bảo các môn đệ, “Thôi chúng ta hãy đi tìm chỗ nào vắng vẻ để nghỉ ngơi.”

³²Nên họ xuống thuyền đi đến chỗ vắng, xa quần chúng. ³³Nhưng nhiều người trông thấy thì biết, nên dân chúng từ đủ các tỉnh chạy bộ đến chỗ Ngài sắp tới và đến trước Chúa Giê-xu cùng các môn đệ. ³⁴Vừa tới nơi, Ngài thấy dân chúng đang đói. Ngài cảm thương họ vì họ như chiên không có người chăn nên Chúa Giê-xu dạy dỗ họ nhiều điều.

³⁵Xế chiều các môn đệ đến thưa với Ngài, “Chỗ này vắng vẻ mà trời đã xế chiều rồi. ³⁶Xin thầy cho họ về để họ đi vào vùng quê và làng mạc quanh đây mua thức ăn.”

³⁷Nhưng Chúa Giê-xu đáp, “Các con phải cho họ ăn.”

Các môn đệ thưa, “Chúng con phải dùng nguyên một năm lương mới đủ tiền mua thức ăn cho chừng này người!”

³⁸Chúa Giê-xu hỏi họ, “Các con có bao nhiêu ổ bánh? Đi xem thử đi.”

Sau khi đã kiểm điểm họ trình, “Đạ có năm ổ bánh và hai con cá.”

³⁹Chúa Giê-xu bảo các môn đệ cho dân chúng ngồi từng nhóm trên cỏ xanh. ⁴⁰Nên họ ngồi từng nhóm năm chục, nhóm một trăm. ⁴¹Chúa Giê-xu cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngược

mắt lên trời tạ ơn Thượng Đế. Ngài bẻ bánh ra đưa cho các môn đệ phân phát cho dân chúng. Rồi Ngài cũng phát cá nữa. ⁴²Tất cả mọi người đều ăn uống no nê. ⁴³Các môn đệ gom được đầy mười hai giỏ bánh và cá thừa. ⁴⁴Trong số người ăn có hơn năm ngàn người nam.

Chúa Giê-xu đi trên mặt nước

(Ma 14:22–33; Gi 6:16–21)

⁴⁵Chúa Giê-xu liền bảo các môn đệ xuống thuyền, qua thành Bết-sai-đa ở bờ bên kia trước Ngài. Còn Ngài thì ở lại để giải tán dân chúng. ⁴⁶Sau khi họ về rồi, Chúa Giê-xu lên núi cầu nguyện.

⁴⁷Đêm xuống, thuyền đã đến giữa hồ rồi mà Chúa Giê-xu vẫn còn ở một mình trên bờ. ⁴⁸Ngài thấy các môn đệ chèo chống rất cực nhọc vì gặp gió ngược. Khoảng giữa ba đến sáu giờ sáng, Chúa Giê-xu đi trên mặt nước đến với họ và Ngài định đi qua mặt thuyền. ⁴⁹Khi các môn đệ thấy Ngài đi trên mặt nước, thì tưởng thấy ma, nên la lên. ⁵⁰Người nào cũng nhìn thấy, nên sợ hoảng. Nhưng Chúa Giê-xu lập tức trấn an họ, “Đừng sợ, ta đây mà.” ⁵¹Lúc Ngài bước vào thuyền với họ thì gió lặng. Các môn đệ vô cùng kinh ngạc. ⁵²Họ không hiểu ý nghĩa phép lạ về năm ổ bánh vì trí họ còn tối tăm.

Chúa Giê-xu chữa bệnh cho nhiều người

(Ma 14:34–36)

⁵³Sau khi băng qua hồ thì họ đến bờ Ghê-nê-xa-rét rồi buộc thuyền tại đó. ⁵⁴Chúa Giê-xu vừa bước ra khỏi thuyền thì dân chúng nhận ra Ngài. ⁵⁵Quần chúng khắp nơi đổ xô đến, hể nghe Ngài đi đâu là người ta khiêng những người bệnh nằm trên cáng đến đó. ⁵⁶Bất cứ chỗ nào Ngài đi, từ làng mạc, thành thị hay vùng quê, dân chúng cũng

đều đưa những người bệnh đến đó, vào trong phố chợ. Họ nài nỉ xin được sờ ven áo Ngài. Hễ ai sờ đều được lành cả.

Hãy vâng theo luật Thượng Đế

(Ma 15:1-20)

7 ¹Các người Pha-ri-xi và một số giáo sư luật từ Giê-ru-sa-lem đến họp chung quanh Chúa Giê-xu. ²Họ thấy mấy môn đệ của Ngài dùng tay không sạch, nghĩa là chưa rửa, để ăn. ³Người Pha-ri-xi và tất cả người Do-thái không bao giờ ăn trước khi rửa tay, như luật truyền miệng của họ đã qui định. ⁴Còn khi mua đồ ở chợ về, nếu chưa rửa đúng cách, họ cũng không ăn. Họ còn giữ nhiều truyền thống khác về cách rửa ly chén, bầu nước và nồi niêu.

⁵Người Pha-ri-xi và các giáo sư luật thưa với Chúa Giê-xu, “Tại sao các môn đệ thầy không giữ truyền thống của người xưa mà dùng tay không sạch để ăn?”

⁶Chúa Giê-xu đáp, “Tiên tri Ê-sai viết rất đúng về các ông là những kẻ đạo đức giả:

‘Dân này tôn kính ta bằng
môi miệng,
mà lòng thì xa cách ta.

⁷ Lối thờ kính của họ thật vô ích.

Những điều họ dạy
chỉ là những qui tắc con người đặt
ra thôi.’ *Ê-sai 29:13*

⁸Các ông không theo những mệnh lệnh của Thượng Đế mà chỉ theo lời dạy của con người.”

⁹Rồi Chúa Giê-xu bảo họ, “Các ông khôn khéo ném bỏ mệnh lệnh của Thượng Đế để tuân theo những truyền thống của mình. ¹⁰Mô-se dạy, ‘Hãy tôn kính cha mẹ người,’^a và ‘người nào

^a7:10 ‘Hãy tôn kính cha mẹ người’ Xuất Ai-Cập 20:12 và Phục truyền luật lệ 5:16.

chửi mắng cha mẹ mình phải bị xử tử.’^b ¹¹Nhưng các ông dạy rằng, con cái nào cũng có thể thưa với cha mẹ, ‘Điều con có thể giúp cha mẹ thì đã là Co-ban rồi—nghĩa là đã dâng cho Thượng Đế.’ ¹²Các ông không cho người đó dùng số tiền ấy để giúp cha mẹ nữa. ¹³Cho nên, khi các ông dạy người ta theo truyền thống ấy, thì các ông đã ném bỏ lời dạy của Thượng Đế. Các ông còn làm nhiều điều tương tự như thế.”

¹⁴Sau khi Chúa Giê-xu gọi dân chúng lại, Ngài bảo, “Mọi người hãy nghe và hiểu điều ta nói đây. ¹⁵Không có cái gì từ ngoài đi vào thân thể người mà làm cho người dơ bẩn được. Người ta bị dơ bẩn là do những thứ phát xuất từ trong ra mà thôi.” ¹⁶

¹⁷Khi Chúa Giê-xu rời đoàn dân đi vào nhà thì các môn đệ hỏi Ngài về câu chuyện ấy. ¹⁸Chúa Giê-xu bảo, “Các con vẫn chưa hiểu sao? Dĩ nhiên các con biết là không có cái gì từ ngoài vào trong người mà làm dơ bẩn con người được. ¹⁹Vì cái đó không nhập vào tâm trí mà vào bao tử tiêu hóa rồi bài tiết khỏi thân thể.” Chúa Giê-xu nói như thế để ám chỉ rằng không có thức ăn nào gọi là dơ bẩn cả.

²⁰Ngài dạy tiếp, “Những gì từ trong con người ra mới làm dơ bẩn con người. ²¹Những điều xấu xa sau đây phát xuất từ bên trong con người: ác tưởng, tội nhục dục, trộm cắp, giết người, ngoại tình, ²²tham lam, độc ác, nói dối, dâm dăng, ganh tị, nói xấu kẻ khác, kiêu căng và ăn ở bậy bạ. ²³Những điều ác đó từ bên trong ra mới làm dơ bẩn con người.”

^b7:10 ‘người nào chửi mắng ... bị xử tử’ Xuất Ai-Cập 21:17. ^c7:16 Câu 16 Vài bản Hi-lạp thêm câu 16: “Người nào nghe ta được, hãy lắng tai nghe!”

**Chúa Giê-xu cứu giúp
một thiếu phụ ngoại quốc**
(Ma 15:21-28)

²⁴Chúa Giê-xu rời nơi ấy đi đến khu vực gần thành Tia. Khi vào nhà, Ngài không muốn ai biết, nhưng không được. ²⁵Một thiếu phụ có cô con gái bị quỷ ám nghe tin Ngài ở đó. Bà vội vã đến quì trước mặt Chúa Giê-xu. ²⁶Bà là người Hi-lạp, sinh trưởng vùng Phê-ni-xi thuộc Xy-ri. Bà van xin Chúa Giê-xu đuổi quỷ ra khỏi cô con gái mình.

²⁷Chúa Giê-xu bảo bà, “Không nên lấy bánh của con cái mà cho chó ăn. Phải để con cái ăn no nê trước đã.”

²⁸Nhưng bà thưa, “Lạy Chúa đúng thế, nhưng các con chó dưới gầm bàn cũng được ăn bánh vụn của mấy đứa nhỏ.”

²⁹Chúa Giê-xu đáp, “Vì câu đáp của bà, bà về đi, quỷ đã ra khỏi con bà rồi.”

³⁰Bà ấy trở về nhà thấy cô con gái nằm trên giường tỉnh táo, còn quỷ đã ra khỏi.

Chúa Giê-xu chữa lành người điếc

³¹Sau đó, Chúa Giê-xu rời khu vực thành Tia, đi qua thành Xi-đôn, rồi đến hồ Ga-li-lê thuộc khu vực Thập Tỉnh*. ³²Đang khi Ngài ở đó, có mấy người mang đến một người điếc và đờ đẫn, ăn nói ngọng nghịu. Người ta xin Ngài đặt tay chữa lành cho anh.

³³Chúa Giê-xu dắt anh ra khỏi đám đông, riêng một mình với Ngài. Ngài đặt ngón tay trên lỗ tai anh, rồi nhỏ nước miếng và sờ vào lưỡi anh ta. ³⁴Ngước mắt lên trời, Ngài thở dài và nói, “*Ép-pha-tha!*” nghĩa là, “Hãy mở ra.” ³⁵Lập tức người ấy nghe được, lưỡi trở nên thông thả, anh ta nói rõ ràng.

³⁶Chúa Giê-xu dặn mọi người không được cho ai biết việc ấy. Nhưng Ngài càng ngăn cấm bao nhiêu người ta lại càng đồn chuyện ấy ra bấy nhiêu. ³⁷Dân chúng vô cùng kinh

ngạc và bảo rằng, “Chúa Giê-xu làm mọi việc thật hết sức tốt đẹp. Ngài khiến kẻ điếc nghe được và người câm nói được.”

Hơn bốn ngàn người được thết đãi

(Ma 15:32-39)

8 ¹Lần khác có một đám đông đi theo Chúa Giê-xu mà không có gì ăn nên Ngài gọi các môn đệ lại bảo, ²“Ta tội nghiệp đoàn dân này, vì họ đã ở với ta hơn ba ngày nay mà không có gì ăn. ³Nếu ta cho họ về trong khi bụng đói thế này chắc có người sẽ bị xỉu dọc đường, vì một số đã đến từ những nơi khá xa.”

⁴Các môn đệ Ngài thưa, “Làm sao chúng ta có đủ bánh cho chừng này người ăn? Nơi đây cũng không gần thị trấn nào.”

⁵Chúa Giê-xu hỏi, “Các con có bao nhiêu ổ bánh?”

Họ thưa, “Dạ có bảy ổ.”

⁶Chúa Giê-xu bảo dân chúng ngồi xuống đất. Rồi Ngài cầm bảy ổ bánh, cảm tạ Thượng Đế và bẻ bánh ra. Ngài trao bánh cho các môn đệ để phân phát cho dân chúng. ⁷Các môn đệ cũng có vài con cá nhỏ. Sau khi cảm tạ Thượng Đế về mấy con cá, Ngài bảo các môn đệ phát cho dân chúng luôn. ⁸Mọi người ăn uống no nê. Các môn đệ gom được bảy giỏ đầy những miếng thừa. ⁹Có khoảng bốn ngàn người ăn lần ấy. Sau khi ăn xong, Ngài cho họ về. ¹⁰Rồi Ngài cùng các môn đệ xuống thuyền đi qua miền Đan-ma-nu-tha.

Các nhà cầm quyền muốn xem một phép lạ

(Ma 16:1-4)

¹¹Các người Pha-ri-xi đến gặp Chúa Giê-xu và bắt đầu gạn hỏi Ngài. Vì chủ tâm gài bẫy Ngài, nên họ yêu cầu Chúa Giê-xu làm một phép lạ từ trời cho họ

xem. ¹²Chúa Giê-xu thở dài bảo họ, “Sao các ông muốn xem phép lạ? Ta bảo thật, các ông sẽ không nhận được dấu lạ nào cả.” ¹³Rồi Ngài bỏ họ, xuống thuyền sang bờ hồ bên kia.

Phải thận trọng về những lời giáo huấn sai lạc
(Ma 16:5-12)

¹⁴Các môn đệ chỉ đem theo có một ổ bánh trong thuyền; đáng lẽ họ phải mang theo nhiều hơn. ¹⁵Chúa Giê-xu bảo họ, “Các con phải thận trọng về men của những người Pha-ri-xi và men của Hê-rốt.”

¹⁶Các môn đệ thảo luận với nhau về ý nghĩa của lời Ngài nói. Họ bảo, “Thầy nói vậy là vì chúng ta quên mang bánh theo.”

¹⁷Biết họ bàn như thế nên Chúa Giê-xu hỏi, “Sao các con nói tại vì không mang bánh theo? Các con cũng còn chưa thấy và chưa hiểu sao? Trí óc các con vẫn còn tối tăm sao? ¹⁸Các con có mắt mà vẫn không thấy, có tai mà không nghe. Các con còn nhớ những lần ¹⁹ta chia năm ổ bánh cho năm ngàn người sao? Các con thu lại được bao nhiêu giỏ bánh thừa?”

Họ thưa, “Dạ, mười hai giỏ.”

²⁰“Còn khi ta phát bảy ổ bánh cho bốn ngàn người, các con gom được bao nhiêu giỏ bánh thừa?”

Họ thưa, “Dạ, bảy giỏ.”

²¹Chúa Giê-xu bảo họ rằng, “Đến bây giờ các con cũng chưa hiểu sao?”

Chúa Giê-xu chữa lành người mù

²²Chúa Giê-xu cùng các môn đệ đến thành Bết-sai-đa. Người ta mang tới cho Ngài một người mù và xin Ngài đặt tay trên anh. ²³Chúa Giê-xu cầm tay người mù, dắt ra khỏi làng. Sau khi nhỏ nước miếng lên mắt và đặt tay trên anh, Ngài hỏi, “Bây giờ anh thấy được chưa?”

²⁴Anh ngược lên thưa, “Dạ, tôi thấy người ta nhưng họ đi giống như cây cối.”

²⁵Chúa Giê-xu lại đặt tay lên mắt anh. Anh mở mắt ra thì mắt được sáng, thấy rõ ràng tất cả. ²⁶Chúa Giê-xu bảo anh đi về nhà và dặn, “Đừng trở vào thành.”

Phia-rơ tuyên xưng Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Thế

(Ma 16:13-20; Lu 9:18-21)

²⁷Chúa Giê-xu cùng môn đệ đi đến các thành quanh vùng Xê-xa-rê Phi-líp. Đang đi đường, Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ, “Dân chúng nói ta là ai?”

²⁸Các môn đệ thưa, “Cố người nói thầy là Giảng Báp-tít. Người khác nói thầy là Ê-li*, còn người khác nữa thì cho thầy là một trong các nhà tiên tri.”

²⁹Nhưng Chúa Giê-xu hỏi, “Còn các con nói ta là ai?”

Phia-rơ đáp, “Thầy là Đấng Cứu Thế.”

³⁰Chúa Giê-xu nghiêm cấm các môn đệ không được nói cho người nào biết Ngài là ai.

Chúa Giê-xu nói trước về cái chết của Ngài

(Ma 16:21-28; Lu 9:22-27)

³¹Rồi Chúa Giê-xu bắt đầu dạy họ rằng, “Con Người* phải chịu khổ nhiều, còn bị các bô lão Do-thái, các giới trưởng tế cùng các giáo sư luật loại ra.” Ngài cũng cho biết thêm là Con Người* sẽ bị giết, nhưng sau ba ngày sẽ sống lại từ trong kẻ chết. ³²Chúa Giê-xu nói rõ ràng cho các môn đệ biết những sự việc sẽ xảy ra. Phia-rơ liền mang Ngài riêng ra và trách Ngài. ³³Nhưng Chúa Giê-xu quay lại nhìn các môn đệ rồi quở Phia-rơ. Ngài bảo, “Này Sa-tăng^a, hãy đi khỏi mặt ta! Con không nghĩ đến việc Thượng Đế mà chỉ nghĩ đến những việc loài người thôi.”

^a8:33 Sa-tăng Tên của ma quỷ, có nghĩa là “kẻ thù.” Chúa Giê-xu ngụ ý là Phia-rơ nói chuyện kiểu Sa-tăng.

³⁴Sau đó Chúa Giê-xu gọi quần chúng và các môn đệ lại, bảo rằng, “Ai muốn theo ta phải từ bỏ chính mình và vác thập tự giá mình mà theo ta. ³⁵Người nào tìm cách giữ mạng sống mình, sẽ mất, nhưng người nào chịu mất mạng sống vì ta và vì Tin Mừng thì sẽ giữ được mạng sống. ³⁶Nếu ai được cả thế giới mà mất linh hồn mình thì ích lợi gì? ³⁷Lấy gì mà đánh đổi linh hồn mình? ³⁸Ai xấu hổ về ta và lời giáo huấn của ta giữa thế hệ dân ô và tội lỗi này thì Con Người* cũng xấu hổ về người ấy khi Ngài hiện đến trong vinh quang của Cha Ngài cùng với các thiên sứ thánh.”

9 ¹Rồi Chúa Giê-xu bảo họ, “Ta bảo thật, một số người đứng đây sẽ không nếm cái chết trước khi Nước Trời hiện đến trong quyền uy.”

Chúa Giê-xu nói chuyện với Mô-se và Ê-li

(Ma 17:1–13; Lu 9:28–36)

²Sáu ngày sau, Chúa Giê-xu đem Phi-a-rơ, Gia-cơ và Giăng đi riêng lên một ngọn núi cao. Ngài biến hóa trước mắt họ. ³Áo quần Ngài đang mặc bỗng trở nên sáng trắng, đến nỗi không ai có thể làm trắng như thế được. ⁴Bỗng có Ê-li và Mô-se* hiện ra nói chuyện với Chúa Giê-xu.

⁵Phi-a-rơ thưa với Ngài, “Thưa thầy, chúng ta ở đây thật tuyệt. Chúng ta hãy dựng ba cái lều—một cái cho thầy, một cái cho Mô-se và một cái cho Ê-li.” ⁶Phi-a-rơ chẳng biết mình nói gì vì ông và các đồng bạn quá khiếp sợ.

⁷Có một đám mây bay đến bao phủ mọi người. Từ trong đám mây có tiếng vọng ra, “Đây là Con ta yêu dấu. Hãy nghe theo người!”

⁸Bỗng nhiên Phi-a-rơ, Gia-cơ và Giăng nhìn quanh quất thì chỉ thấy có một mình Chúa Giê-xu mà thôi.

⁹Khi đang xuống núi, Ngài dặn họ không được kể cho ai nghe về việc họ

vừa thấy cho đến khi Con Người* sống lại từ trong vòng kẻ chết.

¹⁰Vì thế các môn đệ giữ kín những điều ấy trong lòng, nhưng họ bàn luận với nhau không hiểu Ngài nói sống lại từ kẻ chết nghĩa là gì. ¹¹Họ hỏi Ngài, “Tại sao các giáo sư luật bảo là Ê-li phải đến trước?”

¹²Chúa Giê-xu đáp, “Họ nói đúng, Ê-li phải đến trước để chuẩn bị mọi việc. Nhưng tại sao Thánh Kinh bảo là Con Người* phải chịu khổ nhiều, bị gạt bỏ và khinh miệt? ¹³Ta cho các con biết là Ê-li đã đến rồi, nhưng người ta đối xử với ông ấy theo điều họ muốn đúng như lời đã viết về ông.”

Chúa Giê-xu chữa lành một cậu bé mắc bệnh

(Ma 17:14–20; Lu 9:37–43a)

¹⁴Khi Ngài trở lại với các môn đệ kia, thì thấy một đám đông vây quanh và các giáo sư luật đang tranh luận với họ. ¹⁵Vừa thấy Chúa Giê-xu, đám đông vô cùng ngạc nhiên, nên chạy lại để chào mừng Ngài.

¹⁶Chúa Giê-xu hỏi, “Các ông tranh luận với họ về việc gì thế?”

¹⁷Một người đáp, “Thưa thầy, tôi mang con tôi đến cho thầy. Nó bị quỷ ám khiến nó không nói được. ¹⁸Khi quỷ hành thì vật nó té xuống đất. Rồi nó sùi bọt mép, nghiến răng, người cứng đờ lại. Tôi đã xin các môn đệ thầy đuổi quỷ ra mà họ không làm được.”

¹⁹Chúa Giê-xu đáp, “Này thế hệ vô tín, ta phải ở với các ông trong bao lâu nữa? Ta phải chịu đựng các ông trong bao lâu nữa? Mạng nó đến đây cho ta.”

²⁰Họ mang cậu bé đến. Vừa khi thấy Ngài, quỷ vật cậu bé khiến cậu té lăn nhào xuống đất, miệng sùi bọt mép.

²¹Chúa Giê-xu hỏi người cha, “Nó bị thế này bao lâu rồi?”

Người cha thưa, “Từ khi nó còn nhỏ. ²²Nhiều lúc quỷ xô nó vào lửa hoặc

xuống nước để giết nó. Nếu thầy có thể làm được gì cho nó, xin thầy thương mà cứu giúp chúng tôi.”

²³Chúa Giê-xu bảo người cha, “Ông nói, ‘Nếu thầy có thể!’ Người nào tin thì việc gì cũng có thể được.”

²⁴Lập tức người cha kêu lên, “Tôi tin! Xin giúp tôi thắng lòng vô tín của tôi!”

²⁵Khi Chúa Giê-xu thấy đám đông đổ xô lại, Ngài liền quở ác quỷ, “Này, quỷ làm cho người không nghe và không nói được, ta bảo mấy phải ra khỏi cậu bé này, không được phép nhập vào nó nữa!”

²⁶Quỷ rú lên một tiếng, vật cậu bé xuống đất, rồi ra khỏi. Đứa bé nằm cứng đờ như người chết nên nhiều người bảo, “Nó chết rồi!” ²⁷Nhưng Chúa Giê-xu cầm tay đỡ nó đứng dậy.

²⁸Khi Chúa Giê-xu vào nhà, các môn đệ hỏi riêng Ngài, “Tại sao chúng con không đuổi được quỷ ấy?”

²⁹Ngài đáp, “Loại quỷ này phải cầu nguyện mới đuổi được.”

Chúa Giê-xu nói trước về cái chết của Ngài

(Ma 17:22-23; Lu 9:43b-45)

³⁰Rồi Chúa Giê-xu cùng các môn đệ rời nơi đó, băng qua miền Ga-li-lê. Ngài không muốn ai biết Ngài ở đâu ³¹vì Ngài cần dạy dỗ các môn đệ. Ngài bảo họ, “Con Người* sẽ bị giao vào tay dân chúng, rồi họ sẽ giết Ngài. Sau ba ngày, Ngài sẽ sống lại từ kẻ chết.” ³²Nhưng các môn đệ không hiểu Ngài nói gì mà lại sợ không dám hỏi.

Ai là người lớn nhất?

(Ma 18:1-5; Lu 9:46-48)

³³Chúa Giê-xu cùng các môn đệ đến thành Ca-bê-nâm. Sau khi vào nhà, Chúa Giê-xu hỏi họ, “Lúc này đi đường các con tranh luận với nhau về việc gì

thế?” ³⁴Nhưng các môn đệ không dám trả lời, vì trên đường họ đã cãi nhau xem ai trong vòng họ là người lớn nhất.

³⁵Ngài ngồi xuống, gọi cả mười hai người lại, dạy rằng, “Ai muốn làm người lớn nhất phải là người thấp kém nhất, làm đầy tớ mọi người.”

³⁶Rồi Ngài dắt một em nhỏ lại đặt giữa họ. Bồng em nhỏ trong tay, Ngài dạy, ³⁷“Người nào nhân danh ta tiếp một em trẻ như thế này tức là tiếp ta. Còn ai tiếp ta tức là tiếp Đấng phái ta đến.”

Ai không nghịch với chúng ta tức là về phía chúng ta

(Lu 9:49-50)

³⁸Bấy giờ Giăng lên tiếng, “Thưa thầy, chúng con thấy có người nhân danh thầy để đuổi quỷ ra. Chúng con cấm vì người ấy không cùng nhóm với chúng ta.”

³⁹Nhưng Chúa Giê-xu bảo, “Đừng cấm làm gì, vì không ai có thể vừa nhân danh ta làm phép lạ vừa nói xấu ta được. ⁴⁰Ai không chống chúng ta tức là về phía chúng ta. ⁴¹Ta bảo thật, ‘Người nào cho các con một ly nước uống vì các con là người của Chúa Cứu Thế, người ấy chắc chắn không mất phần thưởng của mình đâu.’

Chúa Giê-xu cảnh cáo về nguyên nhân gây ra tội lỗi

(Ma 18:6-9; Lu 17:1-2)

⁴²“Nếu ai gây cho một trong các đứa trẻ^a này, đã tin ta mà phạm tội thì chẳng thà lấy tảng đá lớn buộc vào cổ người ấy, quăng xuống biển cho chết chìm còn hơn. ⁴³Nếu tay xui cho các con phạm tội, hãy chặt nó đi! Chẳng thà mất một phần thân thể mà được sống đời đời còn hơn đủ cả hai tay mà

^a9:42 *đứa trẻ* Hay “Tín hữu khiêm tốn.”

bị ném vào hỏa ngục, là nơi lửa không hề tắt. ^{44a} ⁴⁵Còn nếu chân xui cho các con phạm tội, hãy chặt nó đi! Vì chẳng thà mất một phần thân thể mà được sống đời đời còn hơn đủ cả hai chân mà bị ném vào hỏa ngục. ^{46b} ⁴⁷Nếu mắt xui cho các con phạm tội, hãy móc nó đi! Chẳng thà mất một mắt mà được vào Nước Trời, còn hơn đủ cả hai mắt mà bị ném vào hỏa ngục. ⁴⁸Hỏa ngục là nơi sâu bọ không hề chết, lửa không hề tắt. ⁴⁹Mọi người sẽ bị muối bằng lửa.

⁵⁰“Muối dùng được nhiều việc, nhưng nếu mất vị mặn đi thì làm sao làm cho mặn lại được? Cho nên các con phải có bản chất như muối và phải ăn ở hòa thuận với nhau.”

Chúa Giê-xu dạy về sự ly dị

(Ma 19:1–12)

10 ¹Chúa Giê-xu rời nơi ấy đi đến miền Giu-đi-a và vùng phía Đông sông Giô-đanh. Một lần nữa dân chúng lại tụ tập quanh Ngài, rồi Ngài dạy dỗ họ như vẫn thường làm.

²Có vài người Pha-ri-xi đến gặp Chúa Giê-xu và hỏi để thử Ngài, “Người đàn ông có quyền ly dị vợ hay không?”

³Chúa Giê-xu đáp, “Mô-se truyền điều gì cho các ông?”

⁴Họ đáp, “Mô-se cho phép người đàn ông viết giấy ly dị và đuổi vợ đi.”^c

⁵Chúa Giê-xu bảo, “Mô-se viết luật ấy cho các ông, vì các ông ương ngạnh. ⁶Nhưng ban đầu khi Thượng Đế sáng tạo thế giới, ‘Ngài dựng nên người nam và người nữ.’^d ⁷Vì thế, người nam sẽ rời cha mẹ mà kết hợp với vợ mình,

⁸hai người sẽ trở thành một thân mà thôi.’^e Cho nên họ không còn là hai người nữa mà là một. ⁹Thượng Đế đã kết hợp hai người thì không ai được phân rẽ họ.”

¹⁰Sau đó khi vào nhà, các môn đệ hỏi Ngài thêm về vấn đề ấy. ¹¹Ngài đáp, “Người nào ly dị vợ mà lấy người đàn bà khác là phạm tội ngoại tình với vợ mình. ¹²Còn người đàn bà nào ly dị chồng mà lấy người đàn ông khác cũng phạm tội ngoại tình.”

Chúa Giê-xu tiếp nhận các trẻ thơ

(Ma 19:13–15; Lu 18:15–17)

¹³Có một số người mang các trẻ thơ đến cùng Chúa Giê-xu để Ngài đặt tay lên chúng nó, nhưng các môn đệ ngăn cấm. ¹⁴Chúa Giê-xu thấy thế không bằng lòng, mới bảo họ rằng, “Hãy để cho các trẻ thơ đến cùng ta, đừng ngăn cấm, vì Nước Trời thuộc về những ai có tấm lòng như chúng nó. ¹⁵Ta bảo thật, các con phải tiếp nhận Nước Trời giống như trẻ thơ, nếu không các con sẽ không thể vào đó được đâu.” ¹⁶Rồi Ngài bồng bế chúng nó, đặt tay lên và chúc phước cho.

Câu hỏi của một thanh niên giàu có

(Ma 19:16–30; Lu 18:18–30)

¹⁷Khi Chúa Giê-xu sắp rời nơi ấy thì có một người chạy lại quì gối trước mặt Ngài và nói rằng, “Thưa thầy nhân đức, tôi phải làm gì để được sống đời đời?”

¹⁸Chúa Giê-xu đáp, “Sao anh gọi ta là nhân đức? Chỉ có một mình Thượng Đế là nhân đức thôi. ¹⁹Anh biết các mệnh lệnh ‘Không được giết người. Không được ngoại tình. Không được trộm cắp. Không được làm chứng dối. Không được lường gạt. Phải tôn kính cha mẹ.’^f”

^g10:8 ‘hai người ... mà thôi’ Sáng thế 2:24.
^h10:19 ‘Không được ... cha mẹ’ Xuất Ai-Cập 20:12–16, Phục truyền luật lệ 5:16–20.

^a9:44 *Câu 44* Vài bản Hi-lạp cũ của sách Mác thêm câu 44 cũng giống như câu 48.

^b9:46 *Câu 46* Vài bản Hi-lạp cũ của sách Mác thêm câu 46 cũng giống như câu 48.

^c10:4 ‘Mô-se ... đuổi vợ đi’ Phục truyền luật lệ 24:1. ^d10:6 ‘Ngài dựng ... người nữ’ Sáng thế 1:27.

²⁰Anh đáp, “Thưa thầy, tôi đã vâng giữ những điều ấy từ khi còn nhỏ.”

²¹Chúa Giê-xu âu yếm nhìn anh và bảo, “Anh còn thiếu một điều. Hãy bán hết của cải anh có, lấy tiền ấy phân phát cho người nghèo, thì anh sẽ có của báu trên thiên đàng. Rồi đến theo ta.”

²²Khi nghe Chúa Giê-xu nói thế anh ta tỏ vẻ buồn nản thất vọng. Anh ử rữ bỏ đi vì anh rất giàu.

²³Chúa Giê-xu nhìn quanh và bảo các môn đệ rằng, “Thật khó cho người giàu vào Nước Trời!”

²⁴Các môn đệ vô cùng ngạc nhiên về lời ấy. Ngài tiếp, “Các con ơi, vào Nước Trời không dễ đâu! ²⁵Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Trời.”

²⁶Các môn đệ lại còn ngạc nhiên hơn nữa và hỏi nhau, “Thế thì ai được cứu?”

²⁷Chúa Giê-xu nhìn họ bảo rằng, “Điều gì con người không làm được thì Thượng Đế làm được. Thượng Đế làm điều gì cũng được cả.”

²⁸Phia-rơ thưa với với Ngài, “Thầy xem, chúng con đã bỏ tất cả để theo thầy.”

²⁹Chúa Giê-xu bảo, “Ta bảo thật, không ai rời bỏ nhà cửa, anh chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng vì ta và vì Tin Mừng ³⁰mà không nhận được gấp trăm lần trong đời này—nhà cửa, anh chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng cùng với những sự ngược đãi, và được sống đời đời trong tương lai. ³¹Người nào hiện ở hàng đầu sẽ bị xuống chót, còn người hiện ở hàng chót sẽ lên đầu.”

Chúa Giê-xu nói về cái chết của Ngài

(Ma 20:17–19; Lu 18:31–34)

³²Trong khi họ đang lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đi trước. Các môn đệ thì sững sốt còn những người đồng hành khác thì hoảng sợ. Một lần nữa Chúa

Giê-xu đem riêng mười hai môn đệ ra, và bắt đầu cho họ biết những việc gì sẽ xảy đến cho Ngài. ³³Ngài bảo, “Này, chúng ta đang đi lên Giê-ru-sa-lem. Con Người* sẽ bị trao vào tay các giới trưởng tế và các giáo sư luật. Họ sẽ tuyên án tử hình Ngài rồi giao Ngài cho dân ngoại quốc. ³⁴Chúng sẽ chế nhạo, phỉ nhổ, đánh đòn rồi giết Ngài. Nhưng đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại.”

Hai môn đệ xin Ngài một đặc ân

(Ma 20:20–28)

³⁵Lúc ấy Gia-cơ và Giăng, hai con trai của Xê-bê-đê đến xin Chúa Giê-xu, “Thưa thầy, chúng con muốn xin thầy làm cho một điều.”

³⁶Chúa Giê-xu hỏi, “Các con muốn ta làm điều gì cho các con?”

³⁷Họ thưa, “Xin cho chúng con một đũa ngồi bên phải, một đũa ngồi bên trái thầy, trong vinh quang của thầy.”

³⁸Chúa Giê-xu bảo, “Các con không hiểu điều mình xin. Các con có uống được ly đau khổ ta sắp uống không? Và các con có chịu được phép báp-têm ta sắp chịu không?”^a

³⁹Họ thưa, “Dạ được.”

Chúa Giê-xu bảo, “Các con sẽ uống ly ta sắp uống và chịu lễ báp-têm ta sắp chịu. ⁴⁰Nhưng ta không có quyền chọn người ngồi bên phải hoặc bên trái ta; hai chỗ ấy dành cho người nào đã được Thượng Đế chuẩn bị trước.”

⁴¹Khi mười môn đệ kia nghe chuyện ấy thì bất bình với Gia-cơ và Giăng.

⁴²Ngài gọi họ lại và dạy rằng, “Những người cầm quyền của dân ngoại quốc thích cai trị dân, còn các đại quan thì thích tỏ quyền hành trên dân chúng.

⁴³Nhưng đối với các con, thì không nên

^a10:38 “Các con ... không” Chúa Giê-xu muốn nói họ có chịu được những khổ hình mà Ngài sắp trải qua không.

như thế. Ai muốn làm lớn trong vòng các con, thì phải làm tôi tớ. ⁴⁴Ai muốn làm đầu trong các con phải như nô lệ vậy. ⁴⁵Cũng như Con Người* đến không phải để được người khác phục vụ mình, mà để phục vụ người khác và hi sinh mạng sống mình làm giá chuộc cho nhiều người.”

Chúa Giê-xu chữa lành người mù

(Ma 20:29–34; Lu 18:35–43)

⁴⁶Sau đó họ đến thành Giê-ri-cô. Khi Chúa Giê-xu cùng các môn đệ sắp rời nơi ấy cùng với đoàn dân thì có một người ăn xin mù tên Ba-ti-mê, con của Ti-mê, đang ngồi bên đường. ⁴⁷Khi nghe Chúa Giê-xu người Na-xa-rét đi ngang qua anh liền kêu lớn “Giê-xu, con của Đa-vít ơi, xin thương tôi!”

⁴⁸Nhiều người trong đoàn dân quở anh mù để anh im đi nhưng anh lại la lớn hơn nữa, “Con Đa-vít ơi, xin thương tôi!”

⁴⁹Chúa Giê-xu dừng lại bảo, “Gọi anh ta đến đây.”

Họ liền gọi anh mù và bảo, “Hãy mừng đi! Đứng dậy. Thầy Giê-xu gọi anh kia kia.” ⁵⁰Người mù liền nhảy lên, quăng áo choàng lại và đến cùng Chúa Giê-xu.

⁵¹Chúa Giê-xu hỏi, “Anh muốn ta làm gì cho anh đây?”

Người mù thưa, “Thưa thầy, tôi muốn sáng mắt.”

⁵²Chúa Giê-xu bảo, “Hãy đi, đức tin anh đã chữa lành anh.” Lập tức người mù được sáng mắt và đi theo Chúa Giê-xu trên đường.

Chúa Giê-xu vào thành Giê-ru-sa-lem như một Hoàng Đế

(Ma 21:1–11; Lu 19:28–40; Gi 12:12–19)

11 ¹Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ gần tới thành Giê-ru-sa-lem thì đến các thị trấn Bết-phát và Bê-tha-ni, gần núi Ô-liu. Từ đó, Ngài bảo hai môn đệ đi về và dặn, “Đi đến thị trấn

trước mặt các con. Vừa khi vào thành, các con sẽ thấy một con lừa con đang cột, chưa có ai cỡi. Tháo nó ra dắt về đây cho ta. ³Nếu có ai hỏi tại sao làm như thế, thì bảo họ là Chúa cần nó và Ngài sẽ trả lại ngay.”

⁴Họ đi và thấy một con lừa con đang cột bên đường, gần cửa một căn nhà, liền tháo ra. ⁵Có mấy người đứng đó hỏi, “Mấy ông mở lừa con ra làm gì thế?” ⁶Các môn đệ trả lời theo như Chúa Giê-xu dặn, thì họ liền để cho đi. ⁷Họ mang lừa con về cho Chúa Giê-xu, xong lấy áo trải trên lưng lừa, rồi Chúa Giê-xu cỡi lên. ⁸Nhiều người trải áo mình trên mặt đường. Kẻ khác chặt nhánh cây trong đồng và trải trên đường. ⁹Dân chúng kẻ trước người sau hô lên,

“Tung hô^a, Phúc cho Đấng
nhân danh Chúa mà đến!

Thi thiên 118:26

¹⁰ Phúc cho nước sắp đến của tổ tiên chúng ta là Đa-vít!
Tung hô Thượng Đế trên trời cao!”

¹¹Chúa Giê-xu đến thành Giê-ru-sa-lem và đi vào đền thờ. Sau khi xem qua mọi việc, Ngài trở về làng Bê-tha-ni với mười hai môn đệ vì lúc ấy đã sắp tối.

Chúa Giê-xu quả cây vả

(Ma 21:18–19)

¹²Hôm sau, khi Chúa Giê-xu rời làng Bê-tha-ni thì Ngài đói. ¹³Thấy một cây vả có lá ở đàng xa, Ngài đến gần xem thử có trái không, nhưng chẳng thấy, chỉ có lá thôi, vì lúc ấy

^a11:9 Tung hô Gốc chữ “Hô-sa-na,” một từ ngữ Hê-bơ-rơ hay dùng trong khi cầu nguyện nhưng trong trường hợp này, có lẽ mang ý nghĩa vui mừng, để ca ngợi Thượng Đế hoặc Đấng Cứu Thế.

chưa phải mùa vả. ¹⁴Chúa Giê-xu liền bảo cây vả, “Sẽ không có ai ăn trái của mày nữa.” Các môn đệ đều nghe lời ấy.

Chúa Giê-xu vào đền thờ

(Ma 21:12–17; Lu 19:45–48; Gi 2:13–22)

¹⁵Lúc trở lại thành Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đi vào đền thờ và đuổi những người buôn bán ở đó. Ngài lật đổ bàn của những kẻ đổi tiền và hất ghế của những người bán bồ câu. ¹⁶Ngài không cho phép ai mang hàng bán qua sân Đền Thờ. ¹⁷Rồi Ngài dạy dân chúng, “Có phải Thánh Kinh viết rằng ‘Đền thờ ta sẽ được gọi là nhà nguyện cho muôn dân^a không?’” Nhưng các ông biến nơi này thành ‘sào huyệt lũ cướp.’”^b

¹⁸Các giới trưởng tế và các giáo sư luật nghe thế liền tìm cách giết Chúa Giê-xu. Nhưng họ sợ Ngài vì dân chúng rất ham thích lời dạy dỗ của Ngài. ¹⁹Chiều hôm ấy Chúa Giê-xu cùng các môn đệ rời thành.

Quyền năng của đức tin

(Ma 21:20–22)

²⁰Sáng hôm sau khi Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang qua thì thấy cây vả đã chết khô tận rễ. ²¹Phia-rơ nhớ lại chuyện liền thưa với Ngài, “Thầy xem kia. Cây vả thầy rửa, bây giờ chết khô rồi!”

²²Chúa Giê-xu bảo họ, “Các con hãy có lòng tin nơi Thượng Đế. ²³Ta bảo thật, ai bảo hòn núi này, ‘Hãy bứng lên và nhào xuống biển đi!’ Nếu người ấy không có gì ngờ vực trong lòng, nhưng tin chắc điều mình nói sẽ thành sự thật, thì việc ấy sẽ xảy ra.

²⁴Nên ta bảo các con, hãy tin rằng mình đã nhận được điều mình khẩn xin trong khi cầu nguyện, thì sẽ nhận được điều ấy. ²⁵Khi đang đứng cầu nguyện, nếu các con có điều gì nghịch với người nào thì hãy tha thứ họ, để Cha các con trên trời cũng tha tội cho các con.” ^{26c}

Các nhà cầm quyền nghi ngờ quyền năng của Chúa Giê-xu

(Ma 21:23–27; Lu 20:1–8)

²⁷Chúa Giê-xu cùng các môn đệ trở lại thành Giê-ru-sa-lem. Trong khi Ngài đang đi dạo trong đền thờ, thì các giới trưởng tế, các giáo sư luật và các bộ lão đến gặp Ngài. ²⁸Họ hỏi, “Thầy lấy quyền ở đâu mà làm những điều này? Ai cho thầy quyền ấy?”

²⁹Chúa Giê-xu đáp, “Tôi cũng hỏi các ông một câu. Nếu các ông trả lời được, tôi sẽ nói cho các ông biết quyền của tôi đến từ đâu. ³⁰Các ông hãy cho tôi biết: Lễ báp-têm của Giăng đến từ trời hay từ người?”

³¹Họ bàn nhau về câu hỏi của Ngài như thế này, “Nếu chúng ta trả lời, ‘Lễ báp-têm của Giăng đến từ trời,’ thì ông ta sẽ hỏi ‘Thế tại sao các ông không tin ông ấy?’ ³²Nhưng nếu chúng ta nói, ‘Lễ ấy đến từ người,’ thì dân chúng sẽ phản đối chúng ta.” Các nhà cầm quyền này sợ dân chúng, vì ai cũng tin rằng Giăng là một nhà tiên tri.

³³Nên họ trả lời với Chúa Giê-xu “Chúng tôi không biết.”

Chúa Giê-xu bảo họ, “Tôi cũng không nói cho các ông biết tôi lấy quyền năng nào mà làm những việc này.”

^a11:17 ‘Đền thờ ta ... muôn dân’ Ê-sai 56:7.

^b11:17 ‘sào huyệt lũ cướp’ Giê-rê-mi 7:11.

^c11:26 Câu 26 Vài bản cũ Hi-lạp thêm câu 26: “Nhưng nếu các con không tha thứ cho kẻ khác thì Cha các con trên trời cũng sẽ không tha thứ cho các con.”

Câu chuyện về Con Thượng Đế*(Ma 21:33-46; Lu 20:9-19)*

12 ¹Chúa Giê-xu dùng ngụ ngôn để dạy dỗ dân chúng. Ngài kể, “Người kia có một vườn nho. Ông xây tường chung quanh và đào một lỗ để đặt máy ép rượu, đồng thời xây một cái tháp canh. Sau đó ông cho một số tá điền thuê, rồi lên đường đi xa. ²Đến mùa hái nho, chủ vườn sai một đầy tớ đến gặp các tá điền để thu hoa lợi. ³Nhưng bọn tá điền bắt đầy tớ, đánh đập rồi đuổi về tay không. ⁴Sau đó ông chủ sai một đầy tớ khác. Chúng đập đầu và nhục mạ người đầy tớ này. ⁵Ông chủ sai một đầy tớ khác đến, thì chúng giết chết. Ông chủ lại sai thêm nhiều đầy tớ khác nữa đến, thì chúng đánh người này, giết người nọ.

⁶“Sau cùng ông chủ chỉ còn có một người có thể sai được, đó là con trai yêu dấu của mình. Ông chủ sai con đi và nghĩ bụng, ‘Chúng nó sẽ nể con ta.’

⁷“Nhưng bọn tá điền bần nhau, ‘Thằng này là đứa sẽ thừa hưởng vườn nho. Nếu chúng ta giết nó thì vườn nho sẽ thuộc về chúng ta.’ ⁸Cho nên chúng bắt đứa con, giết chết rồi ném xác ra ngoài vườn nho.

⁹“Thế thì ông chủ vườn nho sẽ đối xử với bọn tá điền ấy ra sao? Ông ta sẽ đến giết hết bọn ấy rồi giao vườn nho cho người khác. ¹⁰Chắc hẳn các ông đã đọc lời Thánh Kinh:

‘Tảng đá bị thợ xây nhà loại bỏ
Lại trở thành đá góc nhà.

¹¹ Đó là điều Chúa làm
và quả thật là kỳ diệu đối với
chúng ta.’” *Thi thiên 118:22-23*

¹²Các lãnh tụ Do-thái hiểu ngay là ngụ ngôn ấy ám chỉ họ. Họ muốn bắt Chúa Giê-xu nhưng sợ dân chúng, nên bỏ đi.

Có nên đóng thuế hay không?*(Ma 22:15-22; Lu 20:20-26)*

¹³Sau đó họ cho vài người Pha-ri-xi và đảng viên Hê-rốt* đến gặp Chúa Giê-xu để gài bẫy Ngài trong lời nói. ¹⁴Họ đến cùng Ngài và hỏi, “Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là người chân thật. Thầy không màng người ta nghĩ gì về mình, vì thầy không đánh giá bề ngoài của họ. Thầy luôn luôn dạy sự thật theo đường lối của Thượng Đế. Xin thầy vui lòng cho biết: Chúng ta có nên đóng thuế cho Xê-xa không? Chúng ta nên đóng hay không nên đóng?”

¹⁵Biết ác ý của họ nên Chúa Giê-xu bảo “Sao các ông tìm cách đánh bẫy ta? Đưa ta xem một đồng tiền.” ¹⁶Họ chia ra cho Ngài xem một đồng tiền. Ngài hỏi, “Hình và danh hiệu trên đồng tiền này là của ai?” Họ đáp, “Của Xê-xa.”

¹⁷Chúa Giê-xu bảo họ, “Nếu thế thì cái gì của Xê-xa hãy trả lại cho Xê-xa, còn cái gì của Thượng Đế hãy trả lại cho Thượng Đế.” Bọn họ rất kinh ngạc về điều Chúa Giê-xu nói.

Mấy người Xa-đu-xê tìm cách gài bẫy Chúa Giê-xu*(Ma 22:23-33; Lu 20:27-40)*

¹⁸Lúc ấy có mấy người Xa-đu-xê đến gặp Chúa Giê-xu. Người Xa-đu-xê không tin người ta sống lại từ trong kẻ chết. ¹⁹Họ hỏi, “Thưa thầy, Mô-se viết rằng nếu người nào có anh chết để vợ lại không con, thì người em phải lấy chị dâu góa ấy để sinh con nối dòng cho anh mình. ²⁰Trong chuyện này có bảy anh em. Người anh cả lấy vợ rồi chết không con. ²¹Người em thứ hai lấy chị dâu góa ấy. Nhưng người em cũng chết không con. Đến lượt người em thứ ba cũng vậy. ²²Bảy người đều lấy người đàn bà ấy rồi qua đời nhưng không ai có con. Sau cùng người đàn bà cũng chết. ²³Thế thì

đến ngày sống lại, chị ấy sẽ là vợ của ai vì tất cả bảy người đều đã lấy chị ta?”

²⁴Chúa Giê-xu đáp, “Các ông lầm vì không hiểu lời Thánh Kinh cũng không hiểu quyền năng của Thượng Đế. ²⁵Khi người ta sống lại từ trong kẻ chết thì chẳng còn cưới gả gì nữa vì ai nấy đều giống như thiên sứ trên trời vậy. ²⁶Còn về những người sống lại từ trong kẻ chết thì các ông chưa đọc trong quyển sách Mô-se viết về bụi cây cháy sao?^a Trong đó ghi lời Thượng Đế phán với Mô-se, ‘Ta là Thượng Đế của Áp-ra-ham, Y-sác và Gia cốp.’^b ²⁷Thượng Đế là Thượng Đế của người sống chứ không phải của người chết. Các ông lầm to rồi!”

Mệnh lệnh quan trọng nhất

(Ma 22:34-40; Lu 10:25-28)

²⁸Một trong các giáo sư luật đến nghe Chúa Giê-xu biện luận với người Xa-đu-xê. Khi thấy Ngài khéo trả lời câu hỏi của họ, ông mới hỏi Ngài, “Trong tất cả các mệnh lệnh, điều nào quan trọng nhất?”

²⁹Chúa Giê-xu đáp, “Mệnh lệnh quan trọng nhất như sau: ‘Toàn dân Ít-ra-en nghe đây! Thượng Đế, Chúa chúng ta chỉ có một mà thôi. ³⁰Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết trí, hết sức mà yêu mến Ngài.’^c ³¹Còn điều thứ nhì như sau, ‘Người hãy yêu thương người láng giềng như mình vậy.’^d Không có mệnh lệnh nào quan trọng hơn hai điều đó.”

³²Giáo sư ấy thưa, “Thưa thầy, thầy đáp đúng vì Thượng Đế là Chúa duy nhất, ngoài Ngài không có Chúa nào khác. ³³Mọi người phải hết lòng, hết trí,

^a12:26 *bụi cây cháy* Xin đọc Xuất Ai-Cập 3:1-12 trong Cựu Ước. ^b12:26 ‘Ta là ... Gia cốp’ Xuất Ai-Cập 3:6. ^c12:30 ‘Toàn dân Ít-ra-en ... yêu mến Ngài’ Phục truyền luật lệ 6:4-5. ^d12:31 ‘Người hãy yêu ... mình vậy’ Lê-vi 19:18.

hết sức mà yêu mến Ngài. Và rằng ai cũng phải yêu người láng giềng như mình. Hai mệnh lệnh đó quan trọng hơn tất cả những sinh tế và của lễ.”

³⁴Thấy ông ta trả lời khôn ngoan như thế, Ngài bảo, “Ông hiện rất gần với Nước Trời.” Sau đó, không ai dám hỏi Ngài câu nào nữa.

Chúa Cứu Thế là con hay Chúa của vua Đa-vít?

(Ma 22:41-46; Lu 20:41-44)

³⁵Đang khi đang dạy dỗ trong đền thờ thì Chúa Giê-xu hỏi, “Tại sao các giáo sư luật bảo Chúa Cứu Thế là con vua Đa-vít? ³⁶Chính Đa-vít cả m nhận Thánh Linh và nói rằng:

‘Thượng Đế nói cùng Chúa tôi:

Con hãy ngồi bên hữu ta,

cho đến khi ta đặt kẻ thù của con

làm bệ chân con.’ *Thi thiên 110:1*

³⁷Nếu Đa-vít gọi Đấng Cứu Thế là Chúa thì làm sao Ngài là con vua ấy được?” Đoàn dân rất thích nghe Ngài.

Chúa Giê-xu chỉ trích các giáo sư luật

(Ma 23:1-36; Lu 20:45-47)

³⁸Chúa Giê-xu tiếp tục dạy dỗ nữa. Ngài bảo, “Hãy thận trọng về các giáo sư luật. Họ thích mặc áo quần sang trọng đi dạo phố, muốn người ta kính cẩn chào mình giữa chợ. ³⁹Họ ưa ngồi chỗ cao trọng nhất trong hội đường và các đám tiệc. ⁴⁰Nhưng họ cướp đoạt nhà cửa của các đàn bà góa mà làm bộ đạo mạo bằng cách đọc lời cầu nguyện cho dài. Họ sẽ bị trừng phạt nặng hơn.”

Sự dâng hiến thật

(Lu 21:1-4)

⁴¹Chúa Giê-xu ngồi gần hộp dâng hiến trong đền thờ để xem người ta bỏ tiền vào. Lắm người giàu bỏ vào thật nhiều

tiền. ⁴²Rồi có một góa phụ nghèo bước đến bỏ vào hai đồng tiền chỉ đáng vài xu.

⁴³Chúa Giê-xu gọi các môn đệ lại bảo rằng, “Ta bảo thật, bà góa nghèo này đã dâng nhiều hơn tất cả những người giàu kia. ⁴⁴Vì họ dâng phần dư của họ, nhưng bà góa này tuy rất nghèo túng nhưng đã dâng hết của mình có, là của để nuôi thân.”

Đền Thờ sẽ bị tiêu hủy

(Ma 24:1–44; Lu 21:5–33)

13 ¹Trong khi Chúa Giê-xu đang rời khỏi đền thờ, thì một trong các môn đệ thưa với Ngài, “Thầy xem kia! Các tòa nhà thuộc đền thờ và các tảng đá đẹp ghê chưa?”

²Chúa Giê-xu bảo, “Các con có thấy các tòa nhà nguy nga này không? Rồi đây sẽ không có một tảng đá nào nằm chồng trên tảng đá khác. Tất cả đều sẽ đổ nhào xuống đất hết.”

³Sau đó, trong khi đang ngồi một mình với Phia-rơ, Gia-cơ, Giăng và Anh-rê trên núi Ô-liu đối diện đền thờ, họ hỏi Ngài, ⁴“Xin thầy làm ơn nói cho chúng con biết khi nào những việc ấy xảy ra? Và có điềm gì cho biết các biến cố đó sắp xảy ra không?”

⁵Chúa Giê-xu bảo họ, “Các con hãy thận trọng để khỏi bị ai phỉnh gạt. ⁶Nhiều người sẽ mạo danh ta đến bảo rằng, ‘Ta là Chúa Cứu Thế.’ Họ sẽ phỉnh dỗ nhiều người. ⁷Khi các con nghe giặc giã và tiếng đồn về giặc thì đừng sợ. Chuyện ấy sẽ đến nhưng chưa phải là tận thế đâu. ⁸Dân này sẽ đánh dân khác, nước nọ nghịch nước kia. Nhiều nơi sẽ có động đất và đói kém. Nhưng đó chỉ là một vài nổi khổ sơ khởi thôi.

⁹“Các con phải cẩn thận. Người ta sẽ bắt các con, lôi ra trước tòa án và đánh đòn các con trong hội đường. Vì ta mà các con sẽ phải đứng trước mặt các vua,

các nhà cầm quyền để làm chứng cho họ. ¹⁰Nhưng Tin Mừng này phải được truyền giảng cho muôn dân trước. ¹¹Khi các con bị bắt và bị đem ra xét xử, đừng lo là sẽ nói gì. Lúc ấy những lời phải nói sẽ được ban cho các con vì thật ra không phải các con nói nữa mà Thánh Linh nói.”

¹²“Anh sẽ gây cho em bị giết, cha mẹ sẽ làm cho con cái mình bị giết. Con cái sẽ nổi lên nghịch cha mẹ và gây cho cha mẹ bị giết. ¹³Người ta sẽ ghét các con vì các con theo ta nhưng ai giữ vững niềm tin mình cho đến cuối cùng sẽ được cứu.”

¹⁴“Các con sẽ thấy ‘điều ghê tởm’^a ở nơi không nên có—ai đọc chỗ này phải hiểu—Lúc ấy ai ở miền Giu-đi-a hãy chạy trốn lên núi. ¹⁵Ai đang ở trên mái nhà* thì đừng leo xuống lấy đồ trong nhà đi. ¹⁶Ai đang ở ngoài đồng chớ trở về nhà lấy áo. ¹⁷Lúc ấy đàn bà đang mang thai và cho con bú là khổ nhất! ¹⁸Các con hãy cầu nguyện để những biến cố ấy không xảy ra lúc mùa đông, ¹⁹vì từ khi Thượng Đế tạo dựng vũ trụ cho tới bây giờ chưa bao giờ xảy ra cảnh khốn khổ như thế, và sau này cũng sẽ không hề có cảnh ấy nữa. ²⁰Nếu Thượng Đế không rút ngắn thời gian khốn khổ ấy lại thì sẽ không có ai sống sót. Ngài đã thu ngắn thời gian ấy lại vì những người được chọn. ²¹Lúc ấy, nếu có ai bảo các con, ‘Đấng Cứu Thế đây này!’ Hoặc có ai nói, ‘Ngài ở đằng kia!’ thì đừng tin. ²²Vì nhiều Đấng Cứu Thế giả và tiên tri giả sẽ xuất hiện và làm nhiều dấu kỳ cùng phép lạ. Nếu được họ sẽ tìm cách phỉnh dỗ chính những người được chọn. ²³Cho nên hãy cẩn thận. Ta đã bảo trước cho các con tất cả rồi.”

^a13:14 ‘điều ghê tởm’ Được chép trong Đa-ni-ên 9:27; 12:11 (xem thêm Đa-ni-ên 11:31).

24“Sau những ngày đại nạn ấy thì
 ‘mặt trời sẽ tối sầm lại,
 mặt trăng không chiếu sáng nữa.
 25 Các ngôi sao ở trên trời sẽ
 rụng xuống
 Các quyền lực trên các tầng trời sẽ
 bị rung động.’ Ê-sai 13:10; 34:4

26“Rồi mọi người sẽ thấy Con Người*
 hiện đến giữa mây trời đầy quyền uy và
 vinh quang cao cả. 27Ngài sẽ sai các
 thiên sứ Ngài đi khắp bốn phương thu
 nhóm tất cả mọi người được chọn từ
 chân trời đến cuối đất.

28“Hãy rút bài học từ cây vả: Khi
 nhánh nó đổi màu xanh và mềm, lá non
 trở ra thì các con biết là mùa hạ sắp tới.
 29Cũng vậy, khi thấy những biến cố ấy
 xảy ra thì các con phải biết là thời kỳ
 đã gần kề, sắp đến rồi. 30Ta bảo thật,
 thế hệ này sẽ không qua đi trước khi
 mọi điều ấy xảy đến. 31Trời và đất sẽ
 qua đi nhưng lời ta nói sẽ không bao
 giờ qua đâu.

32“Không ai biết được ngày giờ đó,
 ngay cả thiên sứ và Con cũng không
 biết. Chỉ một mình Cha biết mà thôi.
 33Hãy thận trọng! Luôn luôn sẵn sàng
 vì các con không biết lúc nào o.
 34Giống như một người sắp lên đường
 đi xa. Ông ta ra đi và giao cho các
 đầy tớ trông nom cửa nhà, mỗi đầy tớ
 được giao một nhiệm vụ riêng. Chủ
 nhà dặn đũa đầy tớ gác cửa là phải
 luôn luôn canh chừng. 35Cho nên phải
 luôn sẵn sàng vì các con không biết
 lúc nào chủ nhà sẽ trở về. Có thể
 chiều, lúc nửa đêm, lúc gà gáy, hay
 lúc mặt trời mọc. 36Phải luôn luôn
 sẵn sàng. Nếu không bất chợt chủ nhà
 về thấy các con ngủ quên chẳng?
 37Ta nói điều này với các con, ta
 cũng nói cho tất cả mọi người: ‘Phải
 sẵn sàng!’”

Âm mưu giết Chúa Giê-xu

(Ma 26:1–5; Lu 22:1–2; Gi 11:45–53)

14 1Chỉ còn hai ngày nữa là đến
 Lễ Vượt Qua và Lễ Ăn Bánh
 Không Men. Các giới trưởng tế và các
 giáo sư luật tìm mưu bắt giết Chúa Giê-
 xu. 2Nhưng họ bàn, “Chúng ta không
 nên làm việc ấy trong kỳ lễ vì dân
 chúng sẽ nổi loạn.”

Một thiếu phụ xúc dầu thơm cho Chúa Giê-xu

(Ma 26:6–13; Gi 12:1–8)

3Chúa Giê-xu đang ở Bê-tha-ni dùng
 bữa trong nhà của Xi-môn là người
 trước kia mắc bệnh ngoài da, thì có một
 thiếu phụ đến cầm một chai nhỏ bằng
 ngọc đựng đầy dầu thơm nguyên chất
 rất đắt tiền. Chị đập ve dầu thơm ra đổ
 trên đầu Chúa Giê-xu.

4Có vài người ở đó bất bình nói với
 nhau, “Tại sao phí dầu ấy như thế?
 5Dầu đó có thể bán được hơn ba trăm
 quan tiền để giúp người nghèo.” Họ chỉ
 trích chị.

6Chúa Giê-xu bảo, “Hãy để chị
 yên. Sao mấy ông quý rầy chị làm
 gì? Chị đã làm một việc rất đáng khen
 cho ta. 7Các ông luôn luôn có người
 nghèo ở gần mình nên lúc nào giúp họ
 cũng được cả chứ không có ta bên
 cạnh luôn đâu. 8Chị đã làm điều chị
 có thể làm cho ta; chị đổ dầu thơm
 trên thân ta là chuẩn bị chôn cất ta đó.
 9Ta bảo thật, hễ nơi nào Tin Mừng
 này được rao giảng trên thế giới thì
 việc chị làm sẽ được thuật lại để nhớ
 đến chị.”

Giu-đa trở thành kẻ thù của Chúa Giê-xu

(Ma 26:14–16; Lu 22:3–6)

10Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, một trong mười
 hai môn đệ đến nói chuyện với các giới
 trưởng tế để đề nghị trao Chúa Giê-xu
 vào tay họ. 11Các thầy tế lễ rất hài lòng

về mưu của hắn và hứa trả tiền cho hắn. Cho nên hắn rình cơ hội tốt để phản bội Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu dự Lễ Vượt Qua

(Ma 26:17–25; Lu 22:7–14, 21–23; Gi 13:21–30)

¹²Hôm ấy là ngày đầu tiên của ngày lễ Bánh Không Men lúc chiên con của Lễ Vượt Qua phải bị giết. Các môn đệ thưa với Ngài, “Thầy muốn chúng con đi chuẩn bị cho thầy ăn Lễ Vượt Qua ở đâu?”

¹³Chúa Giê-xu sai hai môn đệ đi và dặn, “Đi vào thành các con sẽ gặp một người mang bầu nước. Hãy đi theo. ¹⁴Khi người ấy vào nhà nào thì các con sẽ hỏi người chủ nhà, ‘Thầy hỏi: Cái phòng khách mà ta và các môn đệ sẽ ăn Lễ Vượt Qua ở đâu?’ ¹⁵Người ấy sẽ chỉ cho các con một phòng rộng trên gác có bàn ghế sẵn. Các con hãy dọn Lễ Vượt Qua ở đó.”

¹⁶Các môn đệ đi vào thành thì gặp y như điều Chúa Giê-xu đã nói trước. Họ liền dọn bữa ăn Lễ Vượt Qua.

¹⁷Đến chiều, Chúa Giê-xu cùng mười hai môn đệ vào nhà ấy. ¹⁸Đang khi ăn Chúa Giê-xu nói, “Ta bảo thật, một người trong các con sẽ phản ta—một trong những người hiện đang ăn ở đây với ta.”

¹⁹Nghe thế các môn đệ rất buồn rầu. Mỗi người lần lượt hỏi, “Thưa thầy người đó có phải là con không?”

²⁰Chúa Giê-xu đáp, “Đó là một trong mười hai người—người sẽ chấm bánh chung chén với ta. ²¹Con Người* sẽ phải chịu chết đúng theo lời Thánh Kinh viết về Ngài. Nhưng khốn cho kẻ nào phản bội Con Người* để Ngài bị giết. Thà nó đừng sinh ra đời còn hơn.”

Bữa Ăn của Chúa

(Ma 26:26–30; Lu 22:15–20; 1 Cô 11:23–25)

²²Lúc đang ăn, Chúa Giê-xu cầm bánh mì, tạ ơn Thượng Đế và bẻ ra. Rồi Ngài

trao cho các môn đệ và nói, “Các con hãy dùng bánh này; đây là thân thể của ta.”

²³Rồi Chúa Giê-xu cầm ly cầm tạ Thượng Đế và trao cho các môn đệ, ai nấy đều uống chung.

²⁴Sau đó Chúa Giê-xu nói, “Đây là huyết của ta đổ ra cho nhiều người để Chúa lập giao ước với họ. ²⁵Ta bảo thật, ta sẽ không uống nước nho* này nữa cho đến khi ta uống nước nho mới trong Nước Trời.”

²⁶Sau khi hát một bản thánh ca, tất cả mọi người đi ra núi Ô-liu.

Các môn đệ sẽ bỏ Ngài

(Ma 26:31–35; Lu 22:31–34; Gi 13:36–38)

²⁷Sau đó Chúa Giê-xu bảo các môn đệ “Các con sẽ vấp ngã trong niềm tin mình vì Thánh Kinh đã viết:

‘Ta sẽ giết người chăn,
thì các con chiên sẽ bị tản lạc.’

Xa-cha-ri 13:7

²⁸Nhưng sau khi ta sống lại từ trong kẻ chết thì ta sẽ đi trước các con qua miền Ga-li-lê.”

²⁹Phia-rơ thưa, “Dù cho ai vấp ngã trong đức tin chứ con thì chắc chắn là không.”

³⁰Chúa Giê-xu đáp, “Ta bảo thật, đêm nay trước khi gà gáy hai lượt con sẽ chối ba lần, bảo là không hề biết ta.”

³¹Nhưng Phia-rơ cả quyết, “Con sẽ không bao giờ chối thầy! Cho dù con phải chết với thầy đi nữa con cũng sẽ không bao giờ chối thầy đâu!” Tất cả các môn đệ khác đều quả quyết giống như thế.

Chúa Giê-xu cầu nguyện một mình

(Ma 26:36–46; Lu 22:39–46)

³²Chúa Giê-xu cùng các môn đệ đi đến một nơi gọi là Ghết-sê-ma-nê. Ngài bảo họ, “Ngồi đây đợi ta cầu nguyện.”

³³Rồi Ngài mang Phia-rơ, Gia-cơ và Giăng đi với mình, lúc ấy lòng Ngài bắt đầu buồn rầu và bối rối lắm. ³⁴Ngài bảo họ, “Lòng ta buồn bã đến chết được. Các con hãy ở đây và tỉnh thức.”

³⁵Sau khi đi cách họ một khoảng, Ngài quì xuống cầu nguyện để, nếu có thể được, Ngài sẽ không phải trải qua giờ đau khổ này. ³⁶Ngài cầu nguyện như sau, “*A-ba*^a thưa Cha! Cha có thể làm mọi điều. Xin lấy lấy^b đau khổ này khỏi con. Nhưng xin hãy làm theo ý muốn Cha chứ không phải theo ý muốn con.”

³⁷Rồi Ngài trở lại với các môn đệ thì thấy họ đang ngủ. Ngài bảo Phia-rơ, “*Xi-môn à*, con ngủ sao? Con không thức nổi với ta trong một tiếng đồng hồ sao?” ³⁸Hãy thức canh và cầu nguyện để khỏi rơi vào sự cám dỗ. Tinh thần thì muốn làm điều phải, nhưng thân thể thì mỏi mệt.”

³⁹Một lần nữa, Chúa Giê-xu lại đi cầu nguyện giống như trước. ⁴⁰Khi trở về thì Ngài vẫn thấy họ ngủ vì mắt họ đờ quá rồi. Họ cũng chẳng biết nói làm sao với Ngài.

⁴¹Sau khi Chúa Giê-xu đi cầu nguyện lần thứ ba, Ngài trở lại với các môn đệ và bảo họ, “Các con vẫn còn ngủ nghỉ à? Thôi đủ rồi. Đến giờ Con Người* sắp bị trao vào tay kẻ ác. ⁴²Đứng dậy. Chúng ta phải đi. Kẻ phản ta đang đến kia kìa.”

Chúa Giê-xu bị bắt

(Ma 26:47–56; Lu 22:47–53; Gi 18:3–12)

⁴³Ngay lúc Chúa Giê-xu còn đang nói thì Giu-đa, một trong mười hai sứ đồ ập đến. Cùng đi với hắn có nhiều người mang gươm giáo, gậy gộc. Họ

^a14:36 *A-ba* Tiếng trẻ con gọi cha. ^b14:36 *ly* Chúa Giê-xu muốn nói những điều khốn khổ sẽ xảy ra cho Ngài. Chấp nhận những điều đó cũng như uống một ly chất đắng.

được các giới trưởng tế, các giáo sư luật và các bô lão Do-thái phái đến.

⁴⁴Tên phản bội ra dấu trước cho chúng rằng, “Ai mà tôi hôn là người ấy. Hãy bắt lấy và giải đi thật cẩn thận.”

⁴⁵Giu-đa tiến thẳng đến Chúa Giê-xu và nói, “Thưa thầy!” rồi hôn Ngài.

⁴⁶Chúng liền ra tay bắt Chúa Giê-xu.

⁴⁷Một trong các môn đệ đang đứng đó rút gươm ra chém đứt vành tai tên đầy tớ của thầy tế lễ tối cao.

⁴⁸Chúa Giê-xu bảo họ, “Các anh dùng gươm giáo và gậy gộc đến bắt ta như thể ta là tên phạm pháp. ⁴⁹Mỗi ngày ta giảng dạy trong đền thờ công khai mà các anh không dám bắt. Nhưng những việc này xảy ra để lời Thánh Kinh được thành tựu.” ⁵⁰Ngay lúc ấy tất cả các môn đệ đều bỏ Ngài chạy trốn hết.

⁵¹Có một cậu thanh niên đi theo Chúa Giê-xu, trên người chỉ có tấm khăn vải quấn ngang. Chúng túm bắt anh ta. ⁵²Nhưng anh bỏ tấm khăn quấn người lại, trần truồng bỏ chạy.

Chúa Giê-xu trước mặt các nhà cầm quyền

(Ma 26:57–68; Lu 22:54–55, 63–71;

Gi 18:13–14, 19–24)

⁵³Những người bắt Chúa Giê-xu giải Ngài đến nhà riêng của thầy tế lễ tối cao, nơi có đông đủ các giới trưởng tế, các bô lão Do-thái, cùng các giáo sư luật đang hội họp. ⁵⁴Phia-rơ theo sau xa xa, rồi bước vào sân của nhà riêng thầy tế lễ tối cao. Ông lại ngồi chung với mấy người lính gác và sưởi ấm gần đống lửa.

⁵⁵Các giới trưởng tế cùng cả hội đồng Do-thái cố tìm bằng cứ để có thể giết Ngài, nhưng cả hội đồng không tìm được chứng cứ nào. ⁵⁶Có nhiều người đến vu cáo Ngài nhiều điều, nhưng những lời họ khai mâu thuẫn nhau.

⁵⁷Bấy giờ có một vài người đứng dậy đặt điều nói dối về Chúa Giê-xu. Họ bảo, ⁵⁸“Chúng tôi nghe người này nói, ‘Ta sẽ phá sập đền thờ do tay người xây cất. Sau ba ngày, ta sẽ xây một đền thờ khác không nhờ tay người.’” ⁵⁹Nhưng ngay trong điều này, lời họ khai cũng không phù hợp với nhau.

⁶⁰Sau đó thầy tế lễ tối cao đứng trước mặt họ và hỏi Chúa Giê-xu, “Anh không trả lời gì hết à? Anh không trả lời những điều người ta tố cáo anh sao?” ⁶¹Nhưng Chúa Giê-xu làm thinh, không trả lời tiếng nào.

Thầy tế lễ tối cao hỏi Ngài một câu nữa, “Anh có phải là Đấng Cứu Thế, Con của Thượng Đế đáng chúc tụng không?”

⁶²Chúa Giê-xu đáp, “Phải, ta là Đấng Cứu Thế. Trong tương lai các ông sẽ thấy Con Người^{*} ngồi bên phải Thượng Đế, Đấng quyền uy và sẽ ngự đến giữa mây trời.”

⁶³Nghe câu ấy, thầy tế lễ tối cao liền xé áo mình và tuyên bố, “Chúng ta đâu cần nhân chứng nữa! ⁶⁴Các ông đã nghe hẳn nói phạm thượng, nghịch với Thượng Đế rồi. Các ông nghĩ sao?”

Tất cả đồng thanh nói rằng Ngài có tội đáng bị xử tử.

⁶⁵Một số người ở đó phỉ nhổ Ngài. Họ bịt mắt Ngài lại, đấm Ngài mấy cái rồi bảo, “Hãy trở tài nói tiên tri của người đi! Rồi các lính hầu vừa giải Ngài đi vừa đánh đập Ngài.”

Phia-rơ chối Chúa Giê-xu

(Ma 26:69–75; Lu 22:56–62; Gi 18:15–18, 25–27)

⁶⁶Lúc Phia-rơ đang đứng trong sân, thì một đứa tớ gái của thầy tế lễ tối cao đến. ⁶⁷Cô ta thấy Phia-rơ đang đứng sưởi gần đống lửa thì nhìn ông chăm chú.

Rồi cô bảo, “Ông cũng ở với ông Giê-xu người Na-xa-rét.”

⁶⁸Nhưng Phia-rơ chối phăng và bảo, “Tôi không hiểu cô nói gì.” Khi ông bỏ đi về phía cổng sân thì gà gáy.^a

⁶⁹Đứa tớ gái thấy Phia-rơ đứng đó liền nói với mấy người đứng quanh lần nữa, “Ông này cũng là một trong những người thuộc bọn đó.” ⁷⁰Một lần nữa Phia-rơ lại chối.

Lát sau, mấy người đứng gần Phia-rơ lên tiếng, “Đúng rồi, anh là một trong những người ấy, vì anh cũng là người miền Ga-li-lê.”

⁷¹Phia-rơ rờ liền rửa và thề độc rằng, “Tôi không hề biết người mà các ông nói đâu.”

⁷²Lập tức gà gáy lần thứ nhì. Phia-rơ liền nhớ lại lời Chúa Giê-xu đã bảo, “Trước khi gà gáy hai lượt, con sẽ chối ta ba lần, bảo là không biết ta.” Quá xúc động, Phia-rơ bật khóc.

Phi-lát gạn hỏi Chúa Giê-xu

(Ma 27:1–2, 11–14; Lu 23:1–5; Gi 18:28–38)

15 ¹Sáng sớm hôm sau các giới trưởng tế, các bộ lão, các giáo sư luật và toàn thể hội đồng Do-thái lập mưu. Họ trời Ngài lại, dẫn đi giải qua cho Phi-lát là quan thống đốc.

²Phi-lát hỏi Ngài, “Anh có phải là vua dân Do-thái không?”

Chúa Giê-xu đáp, “Đúng như lời quan nói.”

³Các giới trưởng tế tố cáo Ngài đủ điều. ⁴Phi-lát hỏi Chúa Giê-xu một câu nữa, “Anh thấy họ tố cáo anh đủ thứ không? Anh không chịu đối đáp gì cả sao?”

⁵Nhưng Chúa Giê-xu im lặng khiến Phi-lát vô cùng ngạc nhiên.

^a14:68 *sân thì gà gáy* Một vài bản cũ Hi-lạp không có ghi câu này.

Phi-lát tìm cách tha Chúa Giê-xu

(Ma 27:15-31; Lu 23:13-25; Gi 18:39-19:16)

⁶Cứ mỗi năm vào dịp lễ Vượt qua, quan thống đốc thường hay ân xá cho một tên tù phạm theo ý dân xin. ⁷Lúc ấy có tên Ba-ra-ba đang ngồi tù với mấy tên phản loạn. Chúng đã phạm tội giết người trong một vụ bạo động. ⁸Dân chúng đến xin Phi-lát ân xá cho một tù nhân theo thông lệ.

⁹Nên Phi-lát hỏi họ, “Các ông có muốn tôi ân xá vua dân Do-thái không?” ¹⁰Phi-lát biết rõ là do lòng ganh ghét mà các giới trưởng tế giải Chúa Giê-xu đến cho mình. ¹¹Nhưng các giới trưởng tế xúi giục dân chúng xin tha Ba-ra-ba chứ đừng tha Chúa Giê-xu.

¹²Phi-lát lại hỏi dân chúng một lần nữa, “Còn người mà các anh gọi là vua dân Do-thái thì tôi phải xử làm sao đây?”

¹³Dân chúng quát lớn, “Đóng đinh hắn đi!”

¹⁴Phi-lát hỏi, “Tại sao? Ông ta đã làm điều gì phạm pháp đâu?”

Nhưng họ lại hét lớn hơn nữa, “Đóng đinh hắn đi!”

¹⁵Phi-lát muốn làm vừa lòng dân chúng nên tha Ba-ra-ba cho họ. Sau khi cho đánh đòn Chúa Giê-xu, ông giao Ngài cho các tên lính mang đi đóng đinh.

¹⁶Bọn lính mang Chúa Giê-xu vào trong dinh thống đốc gọi là tổng dinh, và tập hợp tất cả các quân sĩ lại. ¹⁷Chúng lấy áo dài tím mặc cho Chúa Giê-xu và dùng nhánh chông gai làm mũ đội lên đầu Ngài. ¹⁸Rồi chúng bắt đầu kêu, “Muôn tâu, vua dân Do-thái!” ¹⁹Bọn lính lấy gậy đập đầu Ngài nhiều lần. Chúng nhỏ vào mặt Ngài và chế giễu Ngài bằng cách quì gối xuống giả vờ bái lạy Ngài. ²⁰Sau khi chế giễu xong bọn lính cởi áo tím của Ngài ra và mặc lại áo quần cho Ngài. Rồi chúng dẫn Ngài ra khỏi dinh để mang đi đóng đinh.

Chúa Giê-xu bị đóng đinh

(Ma 27:32-44; Lu 23:26-43; Gi 19:17-27)

²¹Có một người tên Xi-môn gốc xứ Xi-ren, cha của A-lịch-sơn và Ru-phu, từ ngoài đồng trở về thành. Bọn lính bắt ông ta phải vác cây thập tự thế cho Chúa Giê-xu. ²²Chúng đưa Ngài đến một nơi gọi là Gô-gô-tha nghĩa là Đồi Sọ. ²³Bọn lính định cho Chúa Giê-xu uống rượu trộn với một dược, nhưng Ngài không chịu uống. ²⁴Các tên lính đóng đinh Chúa Giê-xu và chia áo quần của Ngài bằng cách bắt thăm xem ai được phần nào.

²⁵Lúc chúng đóng đinh Chúa Giê-xu là chín giờ sáng. ²⁶Có một bảng treo lên ghi án Ngài như sau: VUA DÂN DO-THÁI. ²⁷Chúng cũng treo hai tên cướp lên hai cây thập tự kế bên Ngài, một tên bên phải, một tên bên trái. ^{28^a} ²⁹Người qua kẻ lại sỉ nhục Ngài và lắc đầu, “Ê, anh nói anh sẽ phá đền thờ rồi xây lại trong ba ngày, ³⁰Bây giờ hãy tự cứu mình đi! Hãy xuống khỏi cây thập tự đi!”

³¹Các giới trưởng tế và các giáo sư luật cũng chế giễu Ngài. Họ bảo nhau, “Hắn cứu người khác được mà cứu mình không được. ³²Nếu hắn thật là Đấng Cứu Thế, vua dân Ít-ra-en thì có giỡn nhảy xuống khỏi cây thập tự đi. Làm được vậy chúng ta mới tin.” Hai tên cướp bị đóng đinh hai bên Ngài cũng sỉ nhục Ngài.

Chúa Giê-xu Chết

(Ma 27:45-56; Lu 23:44-49; Gi 19:28-30)

³³Từ giữa trưa, khắp xứ đều tối mịt hơn ba tiếng đồng hồ. ³⁴Đến ba giờ chiều Chúa Giê-xu kêu lớn, “Ê-lô-i, Ê-lô-i, la-ma xa-bách-tha-ni.” Nghĩa là, “Thượng Đế của tôi ơi, Thượng Đế của tôi ơi, sao Ngài bỏ tôi?”

^a15:28 Câu 28 Vài bản cũ Hi-lạp thêm câu 28: “Đúng như lời Thánh Kinh viết, ‘Chúng đặt Ngài chung với phạm nhân.’”

³⁵Có mấy người đứng đó nghe vậy bảo nhau rằng, “Nghe kìa, hẳn đang kêu Ê-li.”

³⁶Một người ở đó chạy đi lấy một miếng bông đá, nhúng đầy giấm, cột vào một cái que đưa lên cho Ngài uống và bảo, “Chúng ta hãy xem thử Ê-li có đến đem hẳn xuống khỏi cây thập tự không.”

³⁷Chúa Giê-xu kêu lên một tiếng lớn nữa rồi qua đời.

³⁸Cái màn trong đền thờ* bị xé toạc làm đôi từ trên xuống dưới. ³⁹Viên sĩ quan đứng trước cây thập tự của Chúa Giê-xu thấy Ngài chết như thế liền bảo, “Người nầy đúng là Con Thượng Đế!”

⁴⁰Có mấy người đàn bà đứng xa xa nhìn; trong số đó có Ma-ri Ma-đơ-len, Xa-lô-mê, Ma-ri mẹ của Gia-cơ (Gia-cơ là con út của Ma-ri) và Giô-xê. ⁴¹Các bà nầy đã theo Chúa Giê-xu từ khi Ngài ở miền Ga-li-lê và phục vụ Ngài. Nhiều người đàn bà khác lên Giê-ru-sa-lem với Ngài cũng có mặt ở đó.

Chúa Giê-xu được chôn cất

(Ma 27:57–61; Lu 23:50–56; Gi 19:38–42)

⁴²Hôm ấy là Ngày Chuẩn Bị, nghĩa là hôm trước ngày Sa-bát. Buổi chiều ngày ấy, ⁴³Giô-xép vùng A-ri-ma-thia can đảm đến gặp Phi-lát xin xác Chúa Giê-xu. Giô-xép, một hội viên quan trọng của Hội Đồng Do-thái, là một trong những người trông chờ Nước Trời hiện đến. ⁴⁴Phi-lát ngạc nhiên khi nghe Chúa Giê-xu chết nhanh như thế, nên ông gọi một sĩ quan hỏi để biết Ngài đã chết lâu chưa. ⁴⁵Sau khi nghe viên sĩ quan báo cáo thì Phi-lát giao xác Ngài cho Giô-xép. ⁴⁶Giô-xép có mua vải liệm, nên sau khi mang xác Chúa Giê-xu xuống khỏi cây thập tự thì quấn trong vải ấy. Ông đặt xác Ngài vào ngôi mộ đục từ vách đá. Rồi ông lăn

một tảng đá lớn chặn cửa mộ lại. ⁴⁷Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri mẹ của Giô-xê nhìn thấy chỗ chôn Chúa.

Chúa Giê-xu từ kẻ chết sống lại

(Ma 28:1–8; Lu 24:1–12; Gi 20:1–10)

16 ¹Đến hôm sau ngày Sa-bát, Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri mẹ Gia-cơ và Xa-lô-mê mua thuốc thơm để xức xác Chúa Giê-xu. ²Sáng sớm hôm ấy tức ngày đầu tuần lễ, khi vừa rạng đông, các bà đi đến mộ. ³Họ hỏi nhau, “Ai sẽ lăn giùm tảng đá lớn chặn cửa mộ cho chúng ta đây?”

⁴Nhưng khi nhìn, thì họ thấy tảng đá, mặc dù rất lớn, đã được lăn đi rồi. ⁵Bước vào mộ, các bà thấy một thanh niên mặc áo trắng ngồi bên phải, họ hoảng hồn.

⁶Nhưng anh bảo, “Các bà đi tìm Chúa Giê-xu Na-xa-rét, Đấng đã bị đóng đinh. Đừng sợ! Ngài đã sống lại từ kẻ chết rồi, Ngài không có đây đâu. Hãy xem! Đây là chỗ người ta đã đặt xác Ngài. ⁷Bây giờ các bà hãy đi bảo với môn đệ Ngài và Phia-rơ rằng, ‘Chúa Giê-xu sẽ đi đến miền Ga-li-lê, các ông sẽ gặp Ngài tại đó như Ngài đã bảo trước với các ông.’”

⁸Sững sờ và run rẩy vì sợ, các bà bỏ chạy khỏi mộ. Họ không dám thuật cho ai việc đã xảy ra, vì quá kinh hoàng.

Một số môn đệ thấy Chúa Giê-xu

(Ma 28:9–10; Gi 20:11–18; Lu 24:13–35)

⁹Sau khi Chúa Giê-xu sống lại từ trong kẻ chết vào ngày đầu tuần, Ngài hiện ra cho Ma-ri Ma-đơ-len là người được Ngài đuổi bảy quỷ dữ ra. ¹⁰Sau khi Ma-ri gặp Chúa Giê-xu, cô đi thuật lại cho các môn đệ đang buồn thảm khóc than. ¹¹Nhưng khi nghe Ma-ri bảo rằng Chúa Giê-xu đã sống và chính cô ta đã trông thấy Chúa, thì họ không tin.

¹²Sau đó Chúa Giê-xu lấy hình dạng khác hiện ra cùng hai môn đệ, trong khi họ đang đi về miền quê. ¹³Họ trở về thuật lại chuyện ấy cho các môn đệ khác nhưng các môn đệ cũng không tin.

Chúa Giê-xu nói chuyện với các môn đệ

*(Ma 28:16–20; Lu 24:36–49; Gi 20:19–23;
Công Vụ 1:6–8)*

¹⁴Sau đó Chúa Giê-xu hiện ra cùng mười một môn đệ lúc họ đang ăn, quở trách họ vì họ cứng lòng không chịu tin những người đã thấy Ngài sống lại từ kẻ chết.

¹⁵Chúa Giê-xu bảo các môn đệ, “Các con hãy đi khắp nơi trên thế giới, rao giảng Tin Mừng cho mọi người. ¹⁶Ai tin và chịu lễ báp-têm sẽ được cứu, ai

không tin sẽ bị kết tội. ¹⁷Người tin sẽ có thể làm những dấu lạ sau đây: Nhân danh ta đuổi quỷ. Họ sẽ nói các thứ ngôn ngữ* mới. ¹⁸Họ có thể bắt rắn trong tay hoặc uống độc dược mà không hại gì. Họ đặt tay trên kẻ đau thì kẻ đau sẽ lành.”

Chúa Giê-xu trở về thiên đàng

(Lu 24:50–53; Công Vụ 1:9–11)

¹⁹Sau khi Chúa Giê-xu nói những lời ấy xong với các môn đệ thì Ngài được đưa về thiên đàng và ngồi bên phải Thượng Đế. ²⁰Các môn đệ đi khắp nơi trên thế giới rao truyền Tin Mừng cho mọi người và được Chúa trợ giúp. Chúa cũng làm vững lời giảng về Tin Mừng của họ bằng những phép lạ kèm theo.^a

^a16:9–20 Câu 9–20 không có trong hai bản sao chép Hi-lạp cổ xưa nhất của sách Mác.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>